

Vörösvári Újság

Werschwarer Zeitung

V. évf. 3. szám

1999. március

Ára: 50 Ft

Március 15-i megemlékezések Pilisvörösváron és Abosfalván

Március 15-én a 151 évvel ezelőtti tavaszi forradalomra emlékeztek városunk polgárai.

Az ünnepségsorozat délelőtt 9 órakor ökumenikus istentisztelettel kezdődött a gimnázium rendezvénytermében.

A szentmise után a Templom Téri Általános Iskola tanulói adtak ünnepi műsort.

Fél 11-kor került sor a Hősök terén a hagyományos koszorúzási ünnepségre. Ünnepi beszédet mondott Gromon István alpolgármester.

A Vásár téri iskola udvarán március 15-e tiszteletére kispályás labdarúgó-bajnokságot szervezett a Patrona Hungariae Cserkészcsapat.

*Ismét magyar lett a magyar,
Mert ekkor nem volt a',
Hogy is lett volna? szolga volt,
S nem magyar, aki szolga!*

*Ismét magyar lett a magyar,
Bilincset összetörte,
Mint ősszel a száraz levél,
Csörögve hull a földre!*

*Ismét magyar lett a magyar,
Kardot ragad kezébe,
Kardján a napsugár ragyog
S a bátorság szemébe'!*

Petőfi Sándor

Botzheim István polgármester – Réti György, Mikefalva polgármestere meghívásának eleget téve – hivatalos önkormányzati küldöttség élén Erdélyben ünnepelte március 15-ét.

A helyi központi ünnepség a társközség, Abosfalva katolikus templomának kertjében került megrendezésre.

A több mint kétórás, hazafias hangulatú ünnepségen Botzheim István polgármester is beszédet mondott. Nagy tapsal fogadott ünnepi köszöntőjét a következő szavakkal fejezte be:

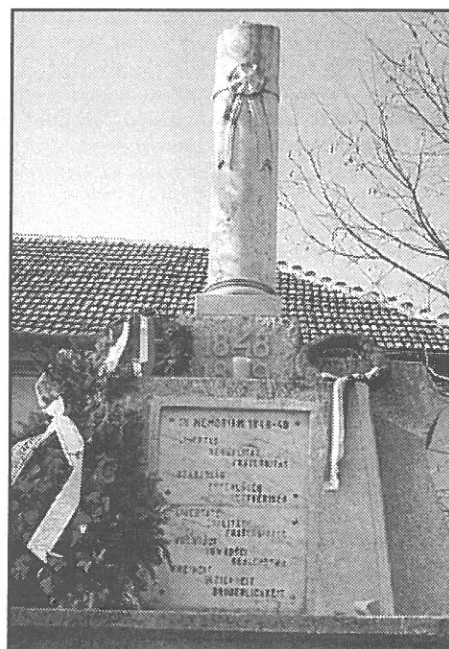
„Én önöknek a külső beavatkozás ténye nélkül nem mondhatom azt ma, hogy *Talpra, magyar*, de azt mondom: *Isten, áldd meg a magyart!*”

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékműve a Hősök terén. (Az emlékmű Molnár Sándor kőfaragómester munkája.)

Botzheim István, Pilisvörösvár és Réti György, Mikefalva polgármestere az abosfalvi ünnepségen.

Az abosfalvi emlékmű. Felső része a vörösvári emlékmű pontos mása. (Az oszlopot Molnár Sándor készítette, és ő maga szállította ki Abosfalvára.)

Tájékoztató a Képviselő-testület üléseiről

Maratoni ülésorozat

Február 15-étől kezdve március 8-ig hente ülésezett városunk képviselő-testülete. A sűrű tanácskozás legfőbb oka az 1999. évi költségvetési rendelet elfogadása volt. Emellett azonban még számos téma várt megtárgyalásra. Több jelentős döntés született oktatási téren, de a hamarosan meginduló csatornázási munkákkal és a csatornahasználattal kapcsolatban is hoztak határozatokat a képviselők.

(A határozatok tartalmi összefoglalója után azok szó szerinti szövegét is olvashatják olvasóink. A szó szerinti szöveget dőlt betűvel szedték.)

Költségvetési rendelet

Hosszas előkészítő munka, majd egyhónapi kemény tárgyalássorozat után, március 8-án a Képviselő-testület elfogadta Pilisvörösvár Város Önkormányzatának 1999. évi költségvetési rendeletét.

A város ebben az évben 1 045 992 000 forintból gazdálkodhat. Ez mindössze 45 millió forinttal (4,5 %-kal) haladja túl az 1998. évi (1 001 042 000 Ft). A költségvetés tárgyalásakor a várható bevételek, a várható kiadások, valamint a fejlesztési igények első összegzésekor kiderült, hogy 367 millió forint forráshiánnyal kell szembenéznie a Képviselő-testületnek. Kemény tárgyalások, bizottsági egyeztetések, szakértői vélemények meghallgatása után sikerült csak egyensúlyba hozni a mérleg két oldalát.

A képviselők a rendelet megalkotásakor zöld utat adtak a csatornaberuházás utolsó ütemének, biztosítva az ehhez szükséges pénzeszközöket.

Az intézmények működését racionalizálták, rászorítva az intézményvezetőket arra, hogy a számukra biztosított keretből oldják meg a működést. Ez csoportbontások megszüntetését, osztályok összevonását, az oktatható szakmák számának csökkentését, illetve pedagógusok elbocsátását teheti szükségessé az egyes oktatási intézményekben.

A Költségvetési rendeletet – név szerinti szavazással – 13 igen és 2 nem szavazattal fogadta el a Képviselő-testület.

A Költségvetési rendelet megtekinthető a Polgármesteri Hivatalban és a Városi Könyvtárban.

(A rendelet táblázataiból tallóztunk újságunk 4-5. oldalán.)

A Költségvetési rendelethez kapcsolódik a Képviselő-testület azon döntése is, mely szerint az önkormányzat csak a törvényesen bejegyzett társadalmi szervezeteket támogatja.

55/1999 (III. 1.) Kt. sz. határozat a társadalmi szervezetek támogatásáról

Pilisvörösvár Város Önkormányzata csak azokat a bejegyzett társadalmi szervezeteket támogatja, és csak abban az esetben vehetik fel a biztosított összeget, ha törvényesen működnek, bíróságon be van jegyezve maga a szervezet és törvényes vezetője, nincs köztartozása (TB, APEH, Vám- és Pénzügyőrség), az adott törvényeknek megfelel.

A Képviselő-testület a határozatot 16 igen és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Oktatási határozatok

A Képviselő-testület határozott arról, hogy a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolát leadja a megyei önkormányzatnak. Ezzel párhuzamosan – mivel ez egy hosszabb folyamat – számos olyan döntést hoztak, amelyek az intézmény működésének racionalizálása irányába hatnak. Így például meghatározták az oktatható szakmák és indítható osztályok számát, a minimális tanulólétszámot (8 tanulónál kevesebb létszámmal nem oktatható szakma), és kötelezték az intézményt, hogy a tanév végéig üritse ki tanműhelyét (a volt Ferroglobus-épületet). Amennyiben a racionalizálás, a karsúsítás mehozza a várt eredményeket, a Képviselő-testület dönthet esetleg úgy is, hogy továbbra is a fenntartója marad a szakképző iskolának.

35/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskola Pest Megye Önkormányzatának való átadásáról

A Képviselő-testület úgy dönt, hogy a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskolát átadja Pest Megye Önkormányzatának. Felkéri a polgármestert, hogy levélben jelezze leadási szándékunkat.

A Képviselő-testület a határozatot 15 igen, 1 tartózkodás szavazattal elfogadta.

36/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozata a Ferroglobus épületének kiürítéséről

A Képviselő-testület felszólítja a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskola vezetőjét, hogy a Ferroglobus épületét véglegesen üritse ki 1999. július 30-ig.

A Képviselő-testület a határozatot 15 igen, 1 nem szavazattal elfogadta.

37/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat a Mutnyánszky Ádám Szakképző Iskoláról

A Képviselő-testület támogatja, hogy az intézmény döntően építőipari szakmák oktatását vállalja fel a jövőben. Az oktatható szakmák számát az intézményvezető javaslatainak figyelembe vételével a jelenlegi 16-ról 8-ra csökkentse. Amennyiben a tanulók száma egy adott szakmában 8 fő alá csökken, a diákokat másik iskolában kell elhelyezni, gyakorlati képzésüket meg kell szüntetni. A tanuló szakmai gyakorlati képzését az építőipari szakmák esetében ne a tanműhelyben végezzék, hanem vállalkozóknál. A nem építőipari szakmák gyakorlati képzését az intézmény oldja meg a Rákóczi úti épületben, a tanműhely épületét adja át 1999. július 30-ig a fenntartó Önkormányzatnak. A kollégiumot és a konyhát kimenő rendszerben meg kell szüntetni. Az 1999/2000-es tanévben a 9. évfolyamon két

osztály indítását, a szakmunkások szakközépiskolájában 1 osztály indítását engedélyezi a fenntartó, amennyiben az osztály létszáma eléri a 25 főt. Az érettségihez kötött szakmák oktatását 1999. szeptember 1-jétől nem folytathatják tovább, kimenő rendszerben meg kell szüntetni.

A Képviselő-testület a határozatot 13 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

A képviselők elfogadták a Templom Téri Általános Iskola felvételi körzethatárait.

Határozták a beiratkozás időpontjáról általános iskoláinkban és óvodáinkban. (Az általános iskoláknak április 26-a és 30-a között, az óvodáknak május 31-e és június 4-e között kell kijelölniük két napot a beiratkozásra.)

A Német Nemzetiségi Általános Iskolában 2, a Templom Téri Általános Iskolában 4 első osztály indítását engedélyezték.

A képviselők határozottak arról, hogy lehetővé teszik az óvodák számára egy főállású logopédus alkalmazását. (A státuszt a II. sz. Óvodában biztosították.)

38/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat a Templom Téri Általános Iskola körzethatáiról

A Képviselő-testület a Templom Téri Általános Iskola működési körzetét a mellékletben szereplő utcák jegyzéke alapján fogadja el. Felkéri a jegyzőt, hogy a szokásos módon hozza nyilvánosságra a Templom Téri Általános Iskola kötelező felvételt biztosító működési körzetét.

A Képviselő-testület a határozatot 13 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

39/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat az általános iskolák és óvodák beiratkozási időpontjának meghatározásáról

Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete az első évfolyamra történő beiratkozási időszakot 1999. április 26-30-a között határozza meg.

A Német Nemzetiségi Általános Iskolában 2 első osztály indítását engedélyezi.

A Templom Téri Általános Iskolában 4 első osztály indítását engedélyezi.

A beiratás Pilisvörösvár Város Önkormányzatának 185/1998. (XI. 30.) és 187/1998. (XI. 30.) Kt. sz. határozatának figyelembe vételével történik.

Az óvodákban a beiratkozási időszakot az elmúlt évek hagyományai alapján május 31-e és június 4-e között határozza meg.

Felkéri a jegyzőt, hogy a szükséges intézkedéseket tegye meg.

A Képviselő-testület a határozatot 12 igen, 1 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

49/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat az óvodák főállású logopédusi státuszának biztosításáról

Pilisvörösvár Város Képviselő-testülete a költségvetési rendeletben biztosítja az óvodák számára a főállású logopédusi státuszt. A státuszt a II. sz. óvodai egységben biztosítja.

Felkéri az óvoda vezetőjét, hogy a logopédusi munkaköri leírásban határozza meg a vezető óvónókkal közösen, hogyan történik a feladat megosztása az egyes óvodák között.

A Képviselő-testület a határozatot 14 igen, 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

A Képviselő-testület hozzájárulását adta ahhoz, hogy a Német Nemzetiségi Általános Iskola pályázatot nyújtson be egy düseldorf alapítványhoz iskolabővítésre. (Az intézmény vezetője a szorongató tantermhiány leküzdésére, a zsúfoltság enyhítésére 4 tantermet kíván kialakítani az iskola tetőterében.)

53/1999 (III. 1.) Kt. sz. határozat a pilisvörösvári Német Nemzetiségi Általános Iskola Düsseldorfba benyújtandó pályázatáról

A Képviselő-testület a pilisvörösvári Német Nemzetiségi Általános Iskola németországi pályázatához elvi hozzájárulását adja, mely pályázatot az iskola 1999. április 16-ig adja be a Gemeinnützigen Hermann-Nierman-Stiftung Alapítványhoz Düsseldorfba, iskolabövitésre.

A pályázathoz szükséges tanulmányterveket a Képviselő-testület egy későbbi időpontban, a pályázat benyújtása előtt jóváhagyja.

A Képviselő-testület a határozatot 16 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Csatorna

A Képviselő-testület az 1999-ben induló csatornaépítésre pályázati felhívást tett közze előminősítő eljárásra.

40/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat az 1999. évben kezdődő II/2 és I. ütemből elmaradt területeken építendő csatorna-beruházás részvételi felhívása előminősítő eljárásra

A Képviselő-testület az 1999. évben induló (II/2 és I. ütemből elmaradt területen) csatornaépítésre pályázati felhívást tesz közzé előminősítő eljárásra, a határozat mellékletét képező előminősítési eljárási kiírás alapján. A pályázati felhívás költségeire a költségvetési rendeletben fedezetet biztosít.

A Képviselő-testület a határozatot 14 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

A képviselők határoztak az 1999. évi csatornadíjról. A lakossági díjat 112,- Ft/m³+áfa, a közületi díjat 263,- Ft/m³+áfa összegben határozták meg.

34/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat az 1999. évi csatornadíj megállapításáról

A Képviselő-testület az Önkormányzat tulajdonában lévő szennyvíztelep és szennyvízcsatorna szolgáltatásra az alábbi díjat állapítja meg:

lakossági díj: 112,-Ft/m³+ÁFA

közületi díj: 263,-Ft/m³+ÁFA

A lakossági díjnal az önkormányzati támogatást 33,- Ft/m³-ben határozza meg, de maximum az állami támogatás küszöbértékéig.

Az önkormányzati támogatás fedezetét a költségvetési rendeletben biztosítja.

A Képviselő-testület a határozatot 15 egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Ingatlan

A Képviselő-testület hosszas, feszült vita után elfogadta a 3725-3734 hrsz-ú (a futballpálya mögött lévő) terület telekalakítását, és az út céljára leválasztott területek önkormányzati tulajdonba vételét.

(A fenti terület tulajdonosai sok-sok évi vita után megegyeztek abban, hogy a lakóterület céljára eddig alkalmatlan területet újra felosztják egymás közt: utcákat nyitnak, és lakótelkeket alakítanak ki rajta.)

32/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat a 3725-3734 helyrajzi számú telekingatlanok telekalakításáról

A Képviselő-testület az 1997. évi LXXVIII. tv. 6 § (1) bekezdésének a, pontjában biztosított jogkörében eljárva az alábbi határozatot hozza:

A Budakörnyéki Földhivatal által 2-1063/1998, E-40/1998. számon záradékolt vázrajz szerinti telekalakítást elfogadja. Az 1999-ben sorra kerülő ART-felülvizsgálat során a készülő szabályozási tervben ezt mint szabályozási elemet tünteti fel.

Felhatalmazza a polgármestert, hogy az út céljára leválasztott területeket az Önkormányzat tulajdonába átvegye.

A Képviselő-testület a határozatot 9 igen, 2 nem és 3 tartózkodó szavazattal elfogadta.

A Képviselő-testület nem élt elővásárlási jogával a Kápolna u. 1. (2246 hrsz) szám alatti ingatlanrészre vonatkozóan.

48/1999 (II. 15.) Kt. sz. határozat a Pilisvörösvár, Kápolna u. 1. sz. 2246 hrsz ingatlan elővásárlási jog gyakorlásáról

A képviselő-testület Pilisvörösvár, Kápolna u. 1. sz. 2246 hrsz alatt felvett 1360/4000-ed hányadra vonatkozó elővásárlási jogával nem kíván élni.

A Képviselő-testület a határozatot 8 igen, 2 nem és 5 tartózkodó szavazattal elfogadta.

A tájékoztatót összeállította:
Fogarasy Attila

Vörösvári delegáció Mikefalván

„Csak a parázs maradt, de micsoda tüzet lehet abból rakni!” – lehetne a mottója mikefalvi kapcsolatunknak

Március 13-tól 15-ig hivatalos önkormányzati látogatás keretében – Réti György polgármester meghívására – Erdélyben, Mikefalván jártunk.

13 főből álló delegációnkat Botzheim István polgármester vezette. A küldöttség tagjai voltak: Szauder Rudolf, volt országgyűlési képviselő, Horváth Beatrix, Halmschlager Antal és Sax László önkormányzati képviselők, Gedő Attila káplán, Balogh Sándor tiszteletes, Haász Éva, a Községi Ház igazgatója, Manhertz Mártonné, a Heimatverein elnöke, Kovács László, az MDF helyi szervezetének alelnöke, Kárász Ferenc hivatali dolgozó, valamint a sajtó részéről Golány István és jómagam.

Mikefalva a Küküllőmenti-dombság egyik települése – a Kis-Küküllő partján, Marosvásárhelytől 25 kilométerre található.

Több kisebb település veszi körbe (Abosfalva, Désfalva, Felsőkápolna, Harangláb, Somostelke, Szászcsovás). Ezen falvak közigazgatási központja. A hét település közül ötben túlnyomórészt magyarok laknak. A lakosság összlétszáma körülbelül 4500 fő.

A falvak életét egy 13 főből álló tanácsosi testület irányítja, élén a polgármesterrel. A Polgármesteri Hivatal Mikefalván, egy volt grófi kastélyban működik.

Küldöttségünk romániai idő szerint fél 11-kor érkezett meg a mikefalvi község házra, ahol az ottani magyarok meleg szívvel köszöntöttek minket.

A vacsora elfogyasztása után a polgármesterek pohárköszöntőt mondtak, majd vendéglátóinkkal jóízű anekdotázással múltunk az időt.

A hivatalos tárgyalások másnap 11 órakor kezdődtek a község házán. Ezen a két tárgyaló fél áttekintette az elmúlt hét év történéseit, és megbeszélték a partnerkapcsolat szorosabbra fűzésének lehetőségeit.

A mikefalvi kapcsolat 1992-ben jött létre, amikor is a Budapesti megrendezésre került Refor-

mátus világtalálkozó Désfalváról jött lelkészt Erdélyben. Az akkori református lelkész, Riskó János kezdeményezte, hogy viszonzzuk a látogatást Erdélyben. A barátság szálai hamar szövődni kezdtek, a híres Szászcsovási kórus még abban az évben fellépett az NNKK avatásán Pilisvörösváron. Botzheim István is több ízben járt kint Erdélyben – később magánemberként is. Az elmúlt négy év során a kapcsolatok azonban lazulni kezdtek.

Abban, hogy a parázs nem aludt ki – hangsúlyozta Réti György – nagy szerepe volt Hargita Péternek, aki fontos szerepet játszott a vörösvári és erdélyi diákok számára szervezett ún. értékmegőrző táborok sikeres megvalósításában.

A hivatalos tárgyalás után részt vettünk az Abosfalván megrendezett ünnepségen, ahol Botzheim István polgármester beszédet tartott, majd Horváth Beatrix és Sax László képviselőkkel együtt megkoszorúzták az 1848-49-es forradalom és szabadságharc emlékművét.

A délután során kötetlen beszélgetésre került sor vendéglátóinkkal.

Küldöttségünk tagjai gazdag tapasztalatokkal, őszinte emberi barátságokkal és aggodó rokonszenvvel érkeztek haza Magyarországra.

Tudjuk, érezzük, minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy élővé tegyük ezt a kapcsolatot, mert csak így segíthetünk igazán erdélyi barátainknak.

Fogarasy Attila

Képünkön: a megérkezés után a község házán.

(Az erdélyi útról készített személyes hangvételű úti leveleimet következő számainkban olvashatják. – F. A.)

TALLÓZÁS AZ 1999. ÉVI KÖLTSÉGVETÉS TÉTELEI KÖZÖTT

Bevételi előirányzatok

(ezer forintban)

I. A Polgármesteri Hivatal bevételei

Állami költségvetési támogatás

– normatív állami hozzájárulások	334 750
(Ebből oktatási feladatokra 238 399 eFt; óvodai nevelésre 43 680 eFt; szociális célra 24 290 eFt)	
– közoktatási kiegészítő támogatás	65 055
Összesen	399 805

Központosított támogatások

20 460
(Ebből lakossági vízdíj és csatornadíj támogatása 12 000 eFt; rendszeres gyermekvédelmi támogatás 7200 eFt)

Helyi adók

– idegenforgalmi adó	6200
– építményadó	18 300
– telekadó	250
– vállalkozói kommunális adó	6800
– iparüzési adó	95 000
Összesen:	126 550

Átengedett központi adók

– szja átengedett része	184 161
– gépjárműadó	13 640
Összesen	197 801

Működési bevételek

84 781
(pl.: helyiségek, eszközök bérbeadása, szemétszállítási bev., áfa visszatérülés stb.)

Sajátos működési bevételek

11 731
(pl.: lakossági hitel visszafizetése)

Felhalmozási és tőkebevételek

5200
(pl.: lakások értékesítése)

Átvett pénzeszközök

1000

A Polgármesteri Hivatal

bevételei összesen: 847 328

II. Intézmények bevételei

– Az Egészségbiztosítási Pénztár finanszírozása	76 729
– Intézmények működési bevételei	121 935
Összesen:	198 664

Bevételek mindösszesen: 1 045 992

Kiadási előirányzatok

(ezer forintban)

I. Elkötelezettségek

Fejlesztési hitel törlesztése	20 303
Kt. határozatok általi	13 640

II. Intézmények működési kiadásai

620 927

III. Polg.mesteri Hiv. működési kiadásai

228 626

IV. Támogatások

45 850

V. Tartalékok

Céltartalék (kötelező)	9457
Általános tartalék	23 268
Nevesített tartalék	81 000
(Ebből csatornaépítésre: 65 000 eFt; Víziközmű Társ. hitelek – II. ütem – kezeségvállalás miatt: 11 000 eFt; bérlakások értékesítésével kapcsolatos kiadásokra 5000 eFt)	

Kiadások mindösszesen: 1 043 071

Intézmények finanszírozása

(ezer forintban)

	Összesen	Ebből önkormányzati f.
--	----------	------------------------

Önálló intézmények

– Gradus Óvoda	13 160	2193
– I. sz. Óvoda	26 441	4407
– II. sz. Óvoda	40 422	8384
– Német. Nemz. Ált. Isk.	60 424	1760
– Templom Téri Ált. Isk.	96 283	2804
– Szakmunkásképző	47 055	2995
– Gimnázium	79 246	8790
– Zeneiskola	15 898	463
Összesen	382 765	35 632

Részből önálló intézmények

– Napos Oldal Szoc. K.	24 290	-
– Városgondnokság	10 000	10 000
– Művelődési Ház	6000	6000
Összesen	40 290	16 000

Szakorvosi Rendelő 3836 3836

Összesen 423 055 51 632

A Polgármesteri Hivatal működési kiadásai (ezer forintban)

Személyi kiadások

Személyi juttatások	85 833
(Ebből köztisztviselők alapilletménye: 52 858 eFt; képviselők juttatásai: 9283 eFt; Német Nemz. Önk. tiszteletdíjai: 2000 eFt)	
Járulékok	32 238
Összesen:	118 071

Dologi kiadások

A város üzemeltetésével kapcsolatos kiadások

Közvilágítás	8926
Gyepmester, ebrendészet, oltás	350
Állatorvos (útiköltség)	450
Fakivágás, fatelepítés	350
Kórokozók elleni védekezés	51
Egyéb: buszmegállók rendezése, virágültetés	250
Szemétdíj	35 149
Önk. ingatlanok értébecslése	300
Útkarbantartás, árkok tisztítása	2000
Parkgondozás	1000
Érdekeltségi hozzájárulás (KDVT)	721
Rendezési terv készítése	700
Katasztrófakeret	500
Összesen:	50 747

A Hivatal működésével

kapcsolatos költségek 36 673

Egyéb működéssel kapcs. költségek 26 435
(Ebből hitelkamat-törlesztés: 17 240 eFt)

Dologi kiadások összesen 113 855

Működési kiadások

mindösszesen: 231 926

A Német Nemzetiségi Önkormányzat bevételei (ezer forintban)

Működési célra átvett pénzeszközök

– állami támogatás	530
– pályázat útján átvett pénzeszközök	1000
– önkormányzati finanszírozás	4730

Költségvetési bev. összesen: 6260

Önkormányzati támogatások (ezer forintban)

Caritas	50
Föv. Tűzoltó-parancsnokság (gépjárműfecskenő-pályázat támogatása)	100
Gradus Egyesület	150
Hagyományörző Egyesület	100
Ifjúsági Fúvószenekar (Zeneiskola)	150
Kertbarátok Köre	50
Környezet- és Természetbarát Egyesület	80
Lányi Ágoston Néptáncgyűttes	150
Mozgáskorlátozottak Egyesülete	100
Nagycsaládok Egyesülete	50
Német Kulturális Egyesület (Heimatverein)	150
Német Nemzetiségi Táncsoport	155
Német Nemzetiségi Vegyes Kórus	150
Nemzetközi sáortábor (Német. Nemz. Ált. Isk.)	448
Nyugdíjas Klub	100
Olcsvaapáti község támogatása (árvízkárok enyhítésére)	80
Önkéntes Tűzoltó-egyesület	6000
Országos Mentőszolgálat	1433
Patrona Hungariae Cserkészcsapat	50
Pilis Cross Country Club	150
Pilisi-medence Egészségügyi Alapítvány	2644
Pilisvörösvári Fúvószenekar	150
Polgárőr Egyesület	500
Postagalamb Sportegyesület (B-19 PGSE)	30
PSC	2000
Röpgalamb Egyesület (V-121)	35
Terranova KSK	2000
Trombitástalálkozó (Zeneiskola)	500
Vállalkozó orvosok támogatása	1800
Városi kulturális rendezvényekre	500
Vöröskereszt Helyi Szervezete	30

Összesen: 19 885

A Német Nemzetiségi Önkormányzat kiadásai (ezer forintban)

Személyi juttatások	2000
Járulékok	660
Dologi kiadások	
– külkapcsolatok	500
– rendezvények	1800
– különféle kiadások és befizetések	300
Pénzeszköz átadása	
önszerveződések támogatására	1000

Költségvetési kiadások összesen: .. 6260

Generációs váltás a helyi politikában

Az önkormányzati választások tanulságai

Egy évvel ezelőtt a közelgő önkormányzati választásokról, a pártok esélyeiről diskuráltunk e lap hasábjain *dr. Váradi Monika Mária* szociológussal, aki az 1994-es választások után „Választási tablóképek Pilis-vörösváron” címmel tette közzé tapasztalatait. (A tanulmány az Önkormányzati választások 1994 című kötetben jelent meg.)

Az egy évvel ezelőtti interjú legtöbb előrejelzése igaznak bizonyult. Úgy gondoltam, érdekes lehet ezekre a megállapításokra most néhány szó erejéig visszatérni.

– Tökéletesen igaznak bizonyult az a két meglátásod, hogy a képviselő-testület konzervatív többségű marad, de a képviselők nagy része le fog cserélni. Kezdjük megszokni, hogy négyévente a vörösváriak – ellentétben a környező települések gyakorlatával – mindenkit lecserelenek: képviselőket, polgármestert egyaránt... Vajon miért van ez így?

– A legelső önkormányzati testület tagjait az emberek részben azért szavazták le, mert – az ellentétes véleményeket tükröztető két helyi újság működésének köszönhetően is – pontosan érzékelték a konfliktusokat, a botrányokat, s ezekből elegendő lett. Paradox módon most az volt a gond, hogy az emberek nem láttak igazán bele az önkormányzat működésébe. Nem érzékelték, s nem értették igazán a színpad mögött zajló eseményeket, miközben az egyéni érdekvényesítéshez valóban vagy vélhetően kapcsolható volt jó néhány történés. Magyarul: az emberek arra következtettek, hogy néhány ember a képviselőségből személyes hasznot akar húzni. Az emberek valódi információk helyett pletykákra hagyatkoztak, s ez alámosta az önkormányzat tekintélyét. Igaz viszont az is, hogy a ciklus végén megélnék a beruházási tevékenység, a csatornázás folytatása komoly pozitív visszhangokat keltett.

Nehéz volt a döntés éppen ezért a polgármesterek személyét illetően. Azt kell hogy mondjam, 191 szavazattal másodiknak lenni, nem jelentett igazán vereséget.

Hogy a környező településeken mindenhol hivatalukban maradtak a korábbi polgármesterek, az annak köszönhető, hogy konszenzus alakult ki a polgárok és az önkormányzat között. Vörösvár sok rétegből álló társadalom, olyan településrészek is vannak, amelyek sajátos mintákat mutatnak a politikai választásban, tehát feltehetően jóval kevésbé alakítható ki konszenzus, mint egy kisebb településen.

– A választás a Fidesz-MPP-MDF-MDNP szövetség elsöprő győzelmét hozta. A tíz választókerület közül hatban az ő jelöltjük győzött, és a polgármester is – bár deklaráltan függetlenként indult – az ő sorraikból került ki. A 17 képviselőből heten a szövetség jelöltjeiként kerültek be a képviselő-testületbe. Úgy látszik, az emberek – előrejelzéssel ellentétben – mégis pártokra és nem személyekre szavaztak...

– A választópolgárok – úgy érzem – sok esetben kizárásos alapon szavaztak a Fidesz jelöltjére, úgy gondolták, hogy a fiatalok a jövő, a megkopott arcokat le akarták cserélni. Generációs váltás történt tehát, ahol a személyesség úgy jött számításba, hogy bizonyos képviselőket nem akartak már a város életének irányító között látni.

– **Hogyan látod, képesek lesznek-e a testületbe bejutott fiatal fideszes képviselők a hátukon elvinni a város egyre sokasodó gondjait, bajait?**

– Úgy érzeltem, hogy elég pragmatikus hozzáállás jellemzi őket, kevésbé hiszem, hogy az MDF-korszak első időszakában jellemző ideologikus, politikai megfontolások vezérelnék őket. Az általuk kialakított koncepció – nyilván ebben értékrend és politikai elképzelés is van – nagyon pragmatista típusú

politizálást eredményezhet, akkor is, ha konzervatív blokk áll mögötte. Kíváncsi vagyok azonban, hogy meddig fog ez működni, meddig tart a közös, egységes fellépés, ami a Fidesz fiataljait jellemzi. Meglepődnék, ha minden simán menne. Az első időszakban – 90 és 94 között – is eleinte nagy harmónia volt, a végére mégis szétesett az egész frakció. A Fidesz fiataljai most tanulnak bele a politizálásba, s még tapasztalatokat kell szerezniük. Nyilvánvalóan ki fog alakulni egy tehetséges, rátermett és politizálni szerető társaság – valószínűleg ők fogják majd adni a következő ciklusok befolyásos politikusait, polgármestereit is –, de azt még nem lehet megmondani, hogy ez milyen áldozatokkal fog járn.

Fogarasy Attila

Vigyázat, szubjektív!

A Medúza tutaján

A Vörösvári Újság szerkesztőjeként immáron a negyedik költségvetési „húzd meg ereszd meg”-et életem át az elmúlt hetekben. Most is – mint eddig bármikor – a költségvetési rendelet tárgyalásának kezdetén enyhe tévováság jellemezte a képviselőket: nem tudták, milyen sorrendben, mit tárgyaljanak, hogy fogjanak hozzá az egészhez, nem tudták a pontos számokat, adatokat. Kezdeti tájékoztatlanságukat burkolva többen bölcsen hallgattak, és igyekeztek megérteni a pénzügyi iroda vezetőjének rejtélyes terminus technicusait.

Aztán lassan összeállt a kép. Sötét színekkel festett, komor hangulatú kép lett. Leginkább Géricault híres festményéhez, a Medúza tutajához volt hasonlatos.

A várható bevételek, kiadások és fejlesztési igények egyeztetése után kiderült ugyanis, hogy – most is, mint eddig bármikor – jó néhány millióval kevesebb pénz van/lesz az önkormányzatnak, mint amire szükség lenne.

Ez a jó néhány millió egész pontosan 367 millió forintot jelentett az első összesítéskor.

Brutális egy összeg.

A képviselőknek rá kellett döbenniük, ha nem akarják, hogy léket kapjon a költségvetés, és a Medúza hajótöröttjeiként bolyongjunk a reménytelenség tengerén, el kell kerülni a túlköltekezés zátonyait. Vagy úgy, hogy a város sürgősen újabb bevételekre tesz szert, vagy úgy, hogy jelentősen mérsékeljük az igényeket, megkurtítjuk a kiadásokat.

Mivel csodák nincsenek, ez utóbbi maradt. És a kurtítás sikerült.

Racionálisan, praktikusan és fájdalmasan.

Magyarország települési önkormányzatainak egyharmada forráshiánnyal küszködik. Számos önkormányzat már csődöt jelentett. A települések kétségbeesetten igyekeznek megszabadulni fölösleges terheiktől, intézményeiktől. Cegléd például nemrégiben átadta a megyének mind az öt középiskoláját.

Mivel Vörösváron az intézmények működtetése viszi el a költségvetés 80%-át, takarékoskodni is csak úgy lehet, hogy az intézmények igényeit a skót viccekbe való mentalitással kezelni a képviselő-testület.

Úgy látszik, jelenleg nincs más megoldás.

Ennek a városnak jelentős bevételei nemigen lesznek az elkövetkezendő időkben. Most látjuk csak igazán annak kárát, ami eddig előnyünkre volt, hogy nagyobb ipari üzemek, a Terranovát kivéve, nem telepedtek meg közigazgatási határainkon belül. Intézményekben azonban bővelkedünk: öt iskola, hat óvoda, szociális központ, szakorvosi rendelő, mentőállomás, gyámhivatal, kultúrház... Működésük mind-mind pénzbe kerül... Sok pénzbe.

Március nyolcadikán az oktatási intézmények vezetői családottan, mondhatni letaglózva távoztak az ülésteremből. Volt, aki azt fontolgatta, hogy beadja a felmondását: ennyi pénzből képtelen működtetni intézményét... Megszorítások eddig is voltak – minden évben lefarigcsáltak valamennyit az intézmények költségvetéséből, és évek óta halasztódnak fontos felújítások –, az ideizhez hasonló fojtogató költségvetés azonban még nem volt. Ilyenre – ahogy mondani szokás – még a legöregebb albánok sem emlékeznek...

A következő 1-2 hónapban majd kiderül, hány osztályt kell összehívni, hány pedagógust kell elbocsátani az iskolákból, tudják-e majd az intézmények a rezsit fizetni a dologi kiadásokra kapott összegekből, s a nagy takarékoskodás jár-e majd az oktatás színvonalának romlásával.

Talán igen. Talán nem. Ki tudja?

A szakképző iskola mindenestre máris vesztesévé vált a szorító pénzügyi helyzetnek. Évenként 50 millió forintot áldozott eddig az önkormányzat saját pénzből az iskolára, mostanra megelégette a dolgot, és racionalizálta, ésszerűsítette, azaz korlátozta az intézmény működését. Ezen túlmenően bejelentette a megyei önkormányzatnak, hogy tokkalvonóval átadja az intézményt.

(Az iskola külön pechje, hogy Hargita Péter igazgató tavaly nem indult az önkormányzati választásokon. Amíg ő volt az oktatási bizottság vezetője, Damoklész kardja bár ott függött a fejük felett, csak megúszták az „ésszerűsítést” és a leadást valahogy...)

Horváth József, a Pénzügyi Bizottság vezetője elégedett mosollyal távozott a költségvetési rendelet végaszavazása után. Tudta, a legnagyobb bajtól, a hajótöréstől megmenekült az önkormányzat. A pedagógusok legfeljebb ismét megszavazzák számára a Citrom-díjat, mint 1996-ban. Na, puff. Még mindig jobb, mint a Medúza tutaján hanykolódni a sós-habos bizonytalanságban...

Fogarasy Attila

Hóman Bálint idézése

Szégyelljük őt, vagy büszkék legyünk rá?

„Voltak-e emberi hibái? Minden bizonnyal. Téves tudományos megállapításai? Valószínűleg. Hozott-e politikusként rossz döntéseket? Egész biztosan. Bűnös volt-e? Ki tudja? Lélekcserélő idők jártak akkoriban, ordas eszmék és irtóztató félelmek hálózta be a kor emberét. Nehéz volt a háború sötétjében mindig az emberiség alig látható, vékony ösvényén megmaradni.”

1996 szeptemberében újságunkban egy rövid, német nyelvű cikk jelent meg Hóman Bálintról, Vörösvár első díszpolgáráról – Fogarasy-Fetter Mihály tollából. A cikk röviden vázolja a tudós és politikus életútját, és kiemeli a Vásár téri polgári iskola megépítésében játszott szerepét.

Az írás megjelenése után többen nehezményezték, hogy Hóman Bálintot, a „fasiszta kultúrhóhért” pozitív színben tüntette fel a szerző, és hogy az újság egyáltalán vette a bátorságot felidézni az ő alakját.

Azóta sem hagy nyugodni a kérdés, vajon ki is volt valójában Hóman Bálint, s hogy nekünk, vörösváriaknak szégyenkezésre vagy büszkeségre ad-e okot az ő életútja.

E kérdést nem könnyű eldönteni. Tudósok, akadémikusok, történészek, politikusok még ma sem vállalkoznak rá, hogy állást foglaljanak személyét és munkásságát illetően. Mindmáig nem történt meg tehát politikai és etikai rehabilitációja.

De ki is volt Hóman Bálint?

1885-ben született Budapesten. 1908-ban bölcsészeti doktorátust szerzett. Munkás éve alatt számtalan fontos munkakört és tisztséget töltött be. Volt az Egyetemi Könyvtár és az Országos Széchényi Könyvtár igazgatója, a Magyar Nemzeti Múzeum főigazgatója, a Pázmány Péter Tudományegyetem tanára, a Magyar Történelmi Társulat elnöke, és még hosszan folytathatnánk a sort...

Hóman Bálintot a kor legjelesebb történelmesei között tartja számon a történész szakma. Elsősorban a középkor történelmével foglalkozott. Igen jelentősek történelmi munkái, publikációi. Ezek közül az egyik legismertebb a Szekfü Gyulával közösen írt ötkötetes „Magyar történet”. (Ennek három eredeti, viharvert kötetét könyvtárban őrzöm. A rendszerváltozás után a mű megjelent reprint kiadásban.)

Hóman Bálint 1932-ben tudományos pályájának csúcán volt, amikor Gömbös Gyula – személyes jó barátja – felajánlotta neki a vallás- és közoktatásügyi tárcát. E tisztséget tíz éven keresztül szinte megszakítás nélkül töltötte be – további négy kormányban volt a kultuszminisztere. Miniszterségének tíz éve alatt jelentős, pozitív változások történtek a magyar iskolarendszerben. Az ő nevéhez fűződik a nyolcosztályú népiskola és az egységes gimnázium megteremtése, a tankötelezettség bevezetése és a testi fenytés eltörlése.

1945-ben az orosz csapatok elől Felső-Ausztriába menekült. Az ide győztesként be-

vonuló amerikaiak azonban visszaküldték őt Magyarországra, ahol Népbíróság elé állították.

Hóman a Népbíróságon ellene szegezett vádakat visszautasította. Bűnül csak azt vallotta, hogy „a tudományos pályát otthagya a miniszterelnök azon biztatására, hogy napi politikával foglalkoznom nem kell, miniszteri tárcát vállaltam, és ezáltal akarva, nem akarva belesodródtam a napi politikába.”

Hóman Bálint (jobbaldalt) átveszi a díszpolgári címről szóló oklevelet

A Népbíróság többek között azzal vádolta őt, hogy előterjesztője volt az első két zsidótörvénynek, és kitűnő kapcsolatai voltak a hitlerizmus közvetlen szövetségeseiként ismert személyekkel, elsősorban Szálasi Ferenccel.

Hóman védekezése szerint a zsidótörvényeket azért hozták, hogy a „véres és szélsőséges propagandát” terjesztő szélsőjobboldal vitorlájából kifogják a szelet, és hogy elébe menjenek a németországihoz hasonló brutális megoldásnak. Szálasi „zavaros ideológia alapján álló ember”-nek nevezte, olyan fantasztának, „aki mihelyt programjáról van szó, megszünteti minden kontaktusát a vele való étellel”. Mindössze háromszor találkozott vele, az ún. Szálasi-esküet nem tette le.

A perben felsorakoztatott tanúk egyike sem tett ellene súlyosan terhelő vallomást, sőt mentségére hozták fel, hogy számos esetben járt közben zsidó származású honfitársai érdekében. Csak egy példa a sok közül: 1939-ben, amikor a zsidó színészeket kizárták az összes színházból, az állástalan színészek saját színházat létesítettek. Ennek megnyitására a belügyminisztérium Hóman közbenjárására adott csak engedélyt. Ha nehézségeik adódtak, mindig készséggel segített nekik.

A tanúvallomások szerint a zsidó lakosságot deportáltató Endre Lászlót „szadista gazembernek nevezte, és borzasztóan kétségbe volt esve, amikor a zsidóüldözések megkezdődtek.”

Szekfü Gyula, aki a per idején moszkvai követ volt, írásban juttatta el a bíróságra vallomását: „tudományos munkásságában (...) nem alkalmazott sem németbarát, sem hitlerista, sem antiszociális, sem antiszemita szempontokat. Hóman Bálint irodalmi munkássága tudományos szempontból a magyar szellemi élet nagy nyeresége volt.”

A mellette szóló tanúvallomások ellenére Hóman Bálintot a Népbíróság életfogytiglani börtönbüntetésre ítélte.

A középkori történelem specialistája, a magyar iskolarendszer megújítója, városunk díszpolgára 1953-ban halt meg. (Egyes adatok szerint 1952-ben.) A hatalmas termetű, 130 kilós ember testsúlyának felére lefogyva, embertelen körülmények között pusztult el a váci fegyházban.

Jelen írás nem ítélezik. Ha a tudóstársadalom és az ezredvég politikusai nem rehabilitálják Hóman Bálintot, én azt nem tehetem meg.

Voltak-e emberi hibái? Minden bizonnyal. Téves tudományos megállapításai? Valószínűleg. Hozott-e politikusként rossz döntéseket? Egész biztosan. Bűnös volt-e? Ki tudja? Lélekcserélő idők jártak akkoriban, ordas eszmék és irtóztató félelmek hálózta be a kor emberét. Nehéz volt a háború sötétjében mindig az emberiség alig látható, vékony ösvényén megmaradni.

Hóman Bálint gyerekkorában a szünidő egy részét gyakran töltötte anyai nagyszüleinél Vörösváron. (Az ő vendéglőjük egykor a mai kultúrház helyén állott. Ez volt az ún. Kelemen-féle kocsmá.) A Vörösváron eltöltött nyári napok hatása nem múlt el nyomtalanul a lelkében. Felnőttként, oktatói miniszterként hálálta meg azokat. Neki köszönhetjük, hogy 1938. december 5-én felavatták Vörösváron a polgári iskolát. Akárhogy is van, mi ezért örökké hálásak vagyunk neki.

Az Alkotmánybíróság 1994-ben két, Hóman nem érintő paragrafus kivételével megsemmisítette a Népbírósági törvény meg hatályban lévő rendelkezéseit. Az etikai rehabilitáció azonban még várat magára.

A Hóman-akta még nincs lezárva.

Fogarasy Attila

Felhasznált irodalom:

Fogarasy-Fetter Mihály: Akik itt hagyták lábuk nyomát. Pilisvörösvár, 1999.;

Fogarasy-Fetter Mihály: Der erste Ehrenbürger der Gemeinde Werischwar. Vörösvári Újság, 1996. szeptember;

Hóman-ügy az akadémián. HVG 1994. május 21.;

Hóman Bálint utolsó éveiből. Új Magyarország, 1995. március 25.

(Fenti írások megtalálhatók a gimnázium könyvtárának helytörténelmi és nemzetiségi különgyűjteményében is.)

Személyes történelmünk „Bajtárs, segíts!” A 32. gyalogezred a Don-kanyarban

Tisztelni kell öregjeinket. Sokat megélték, sokat tapasztaltak. Gyerekkoruk és ifjúságuk éveit beárménykolta a háború, megkeserítette a nélkülözés, életük derekán a Rákosi-korszak szűk levegőjétől, embert taposó világtól szenvedtek. A sok megaláztatás, lélekcserélő próbatétel után is itt vannak ők közöttünk, sajnos egyre kevesebben, de akik még vannak nekünk, tanítanak minket. Mi az, amit tőlünk tanulhatunk? A legfontosabbat: hogyan lehet embernek megmaradni az embertelenségben.

Újra induló rovatunkban olyan vörösváriakat szólaltatunk meg, akik megjárták a XX. század poklait, személyesen élték át azokat a történelmi eseményeket, amelyekről mi, fiatalabbak csak a történelemlapok lapjain olvashattunk. Most mesélnek nekünk. Az igazat mondják, nem csak a valót. Mi leülünk melléjük és hallgatjuk őket. Ők a mi igazi tanítómestereink.

Müller István 1940. február 1-jén vonult be a hadseregbe tényleges katonai idejét le-töltendő. Ebben a nevezetes évben csatolták vissza Magyarországhoz Erdély egy részét, s a 23 éves újonc katona ott menetelt az ősi magyar vidékre bevonuló seregben. A következő évben a megszálló csapatokkal megjárta a Délvidéket is.

1941 októberében szerelték le. Nem sokáig örülhetett azonban a civil életnek, ekkorra már Európában javában dúlt a háború, az orosz fronton is dühöngtek a fegyverek. 1942 januárjában ismét behívták őt alakulatához, a 32. gyalogezred 1. zászlóaljához.

Ebben a zászlóaljban annak idején 18 vörösvári szolgált. Közülük ma már csak hárman tudnak mesélni a II. magyar hadsereg doni katasztrófájáról:

Bruckner Sándor és Müller István, ők ma is Vörösváron élnek, valamint Pálfalvy János, akit az Amerikai Egyesült Államokba vetett a sors. A többiek sajnos már nem élnek, közülük nyolcan hősi halált haltak a fronton. Nevüket a Hősök könyve őrzi.

Müller Istvánt, Pista bácsit, aki ma már 82. életévét tapossa, március első, tavasszal csalogató napjaiban kerestem fel, hogy doni élményeiről és az utána következő orosz fogság hosszú éveiről kérdezzem őt.

– Pista bácsi, mikor indult el a frontra?

– 1942 júniusában. Esztergomban vagonozták be minket, kilenc napig tartott az út

Kurszki. Ott találkoztunk először a háborúval, mert épp hogy megérkeztünk a városba, egy hatalmas légitámadást kaptunk a nyakunkba. Kurszkból gyalogszerrel indultunk tovább a Donhoz, ahová 5-6 napi gyaloglás után érkeztünk meg. A német csapatokat váltottuk itt le. A 32. gyalogezred egy 12 km hosszú frontszakasz védelmére kellett hogy berendezkedjen a folyó mentén. Egy-egy kilométerre kevesebb mint száz emberünk jutott. A front mélységben nem volt tagolva: egy futóárok, időnként bunkerokkal, és semmi más...

– Mikor estek át a tűzkeresztségen?

– Nem kellett rá sokáig várni, a megérkezésünk utáni reggelén egy kisebb orosz csapat támadott meg minket. Csendben, feltűnés nélkül közeledtek, azt hittük róluk, hogy a mieink, még nem volt semmilyen tapasztalatunk az ellenség szokásairól. Még jó, hogy belenéztem a távcsövembe. Hát, látom ám, hogy mindegyiküknek dobtáras géppisztolya van! Hú, mondom, itt baj van! A magyar bakáknak ugyanis csak puskájuk volt, géppisz-

Vörösvári 32-sek a frontra indulás előtt.

Álló sor: Schäffer István, Bruckner Sándor, Müller István, Bellovits Ferenc, Kellner Márton. Ülő sor: Manhertz Mihály, Manhertz György, Fogarasi János, Kaizer János

tolyuk nem, főleg nem dobtáras, az az orosz hadsereg jellegzetes fegyvere volt. Riasztottam a többieket, és tüzet zúdítottunk a támadókra. Az ötven-hatvan fős ellenséges csapatot gyorsan visszavertük. Halottak és sebesültek mindkét részről voltak. A zászlóaljparancsnokunk ekkor kapott tüdőlővést. Nagyon rendes ember volt, meglátogattam őt később a tábori kórházban. Súlyos sebesületen is az embereiért aggódott. Máig nem felejtettem el a szavait: „Fiam, mondd meg a bajtársaknak, nem hősi halottak kellene, hanem élő hősök!”

– Olvastam, hogy a II. magyar hadseregnek nem volt téli felszerelése. Igaz ez?

– Hogy ez az egész hadseregre igaz volt-e vagy sem, azt nem tudhatom. Mi mindenestre megkaptuk a téli felszerelést. Én magam vételeztem fel, ugyanis én voltam a zászlóalj vételezője. Kellett is ám a báránybőrből készült ujjatlan bekecs a köpeny alatt és a pluszpokróc, mert volt úgy, hogy -48 fokot mérünk a lövészárokban. Még ennél is hidegbe mérünk egyszer – ez már a fogságban volt – a finn határ mellett, itt a szesz hőmérő -52 fokot mutatott.

– Hogyan teltek a napjaik a fronton?

– Elég csendesen. Nagyobb támadások ritkán voltak. Vállalkozásokra, fogolyszerzési akciókra persze időről időre sor került. Aki átment a túlsó partra, és foglyot ejtett, szabadságot kapott jutalmul. Emlékszem, Fogarasi Jancsi is benne volt egy ilyen vállalkozásban. Mivel sikerrel járt, néhány nap szabadságra mehetett, pont akkor, amikor az oroszok Urivnél áttörték a frontot. Így ő meg is úszta a visszavonulás borzalmait... Ez 1943. januárjában történt.

– Hogyan élte meg azokat a napokat?

– A támadás 13-án kezdődött. Félelmetes és mindent elsöprő volt a roham. Egész nap remegett a föld az ágyúzástól és a bombázástól. A Don jegén ezernyi és ezernyi orosz katona özönlött át, elsöprve az állásainkat. Ott ellenállni nem lehetett. Menekült, ki ahogy tudott. Én a vonattal (a felszerelést, ellátmányt szállító szekerekkel, szánkókkal) igyekeztem nyugat felé. A szánkókon rum is volt, amit a katonák kávéjába szoktunk bele-tenni, hogy felmelegedjenek. Most azonban – ha csak hozzájutottak – nyaklól itták az átfagyott, szomjas és elcsigázott menekülők az italt. A rum átmelegítette, elbódította őket, leültek vagy lefeküdtek a hóba, és ott fagytak meg. Sok bajtársamat láttam így meghalni. Emlékszem, egyszer, amikor megálltunk, odaállítottam egy őrt a rumoshordókhoz, hogy ne legyen semmi baj. Nem telt bele negyedóra, az őrt is teljesen részeg lett, úgyhogy utána bajlódhattam vele, nehogy felüljön menet közben a szánkóra, mert ott fagyott volna meg. Visszavonulás közben többször bekerítettek, majd január 17-én el is fogtak minket az oroszok – lehetünk úgy ötvenen. Szerencse a szerencsétlenségben, hogy egy olasz csapat támadt ránk, elkezdtek minket vadul löni – látván a szekereket és szánkókat, azt hitték, hogy az oroszok utánpótlása vagyunk. A zűrzavarban aztán sikerült kerekednünk.

– Meddig tartott a visszavonulás?

– Nemigen lehet azt visszavonulásnak nevezni, fejvesztett, kétségbeesett menekülés volt az, szerencsés ember volt, aki túlélte. Akkorra már a katonai eskünk alól is fementettek minket, megmondták, cselekedjen mindenki a legjobb belátása szerint. Két-három hétig tartott ez a „halálfutás”.

– Mit ettek ezalatt?

– Amit éppen találtunk az útba eső házakban: mézet, savanyú káposztát, sózott gombát, répát. Nem voltunk válogatósak. Végül is Nyezsinnél ért véget a nagy futás. Ott volt a gyűjtőhely, ott kellett jelentkezni mindenkinek, máskülönben szökevénynek minősítették. Ekkor aztán újra megalakították az alakulatokat, újrászervezték a hadsereget. Jáni Gusztáv, a hadseregparancsnok is megszémmelte a maradék csapatokat. Helikopteren érkezett, s dörgő hangú beszédet

Csak egy ISDN2 és...

...azonnal két telefonvonallal, 1, 2, 3 vagy akár 10 telefonszámmal rendelkezhet. Ügyfelei nyugodtan elfelejthetik telefonja vagy faxkészüléke foglalt jelzését.

Március 31-ig* jelentős megtakarítással növelheti üzlete hatékonyságát!

ISDN2-csatlakozás

nettó **79 000 Ft** (bruttó 98 750 Ft)

Egy szó, mint száz:

az ISDN használatával Ön az igényeinek megfelelő hatékony, gazdaságos és rugalmas telekommunikációs rendszert alakíthat ki.

Az akció ideje alatt a csomagokhoz Zöld és Kék számot rendelhet belépési díj nélkül!

*A szabad kapacitás erejéig.

A megrendeléseket a MATÁV ügyfélkapcsolati pontjai és hivatalos viszonteladói is fogadják ingyenes információs Zöld szám:

06 80 23 23 23

Internet cím: www.matav.hu

Egymás közt

Magánorvosi rendelés

A PILISVÖRÖSVÁRI SZAKRENDELŐBEN

Dr. Kozlovsky Miklós

Kedd, csütörtök:
17.00 - 19.00

- baleseti sebészet
- sebészet

- sportorvosi betegellátás

Dr. Ács Éva

Kedd, csütörtök:
14.30 - 16.30

- gyermekgyógyász at
- gyermek
szívbelgyógyász at

Telefon (rendelesi időben): 06-26 330-422

A hét többi napján Bpest, III. Testvérhegyi úton rendelünk

Tel.: 06-20 9413 786

HÍVJON, SEGÍTÜNK!

SPRANZ SÉRVKÖTŐK ÉS FŰZŐK

Az egyedi méretre készített kiváló német SPRANZ sérvkötőink tökéletes védelmet nyújtanak lágyék-, here-, hasfal- és köldöksérvek esetén!

Méretre rendelhető: (orvosi rendelvényre is)

Pilisborosjenőn időpont-egyeztetéssel és Budapesten:

I. ker., Fő utca 12. Vízivárosi Patika, márc. 26 és ápr. 9. Péntek 9.00-12.00 és 13.30-15.00 h.

II. ker. Margit krt. 38. Margit-MED Üzlet, ápr. 2. és 16. Péntek 10.00-12.00 h.

Kérje ingyenes prospektusunkat!

Spranz Kft. 2097 Pilisborosjenő, Fő út 3. Tel.: (26) 336-122

Bérbeadás! Bérbe adnám Pilisvörösváron lévő téliesített faházamat, garázsomat (víz, villany van), zártkertben lévő gyümölcsfáimat. Telefon: 3683-715.

ZAKEUS ÉTTEREM

(A Pázmány Péter Katolikus Egyetem területén)
Piliscsaba, Egyetem u. 1.

Ne adjon a pletykákra!

**Szerény áraink is vonzzák a vendégeinket.
Győződjön meg erről személyesen!**

Kirándulási lehetőség!

Megnézheti az ország legkülönlegesebb, döntött kupolás Makovecz-épületét, több más különleges épülettel együtt.

Esküvők étterme!

Állófogadások vagy ültetett rendezvények.

Különleges belső tér.

Szerény árak.

Szálláslehetőség.

Védett parkoló.

Asztalfoglalás: a 26/375-147-es vagy a 30/9920-349-es telefonszámon

Kamat-Létra Betét

a 13. hónapra évi **22%** (EBKM 15,91)

21%

20%

19%

18%

17%

16%

15%

14%

13%

12%

11%

az 1. hónapra **10%** évi kamat

50-500eFt között a kamat 1%-kal alacsonyabb.

Budapest, V. Balassi B. u. 9-11.

Kispesti Centrum Áruház

Budakeszi, Atrium Üzletház

Cegléd, Kossuth tér 10/a

Dunakeszi, Fő út 41.

Érd, Diósdí út 4.

Gödöllő, Dózsa Gy. út 1-3.

Solymár, Várhegy Üzletház

Szigetszentmiklós, Fortuna Üzletház

Tel: 06-1-302-2244

Tel: 06-1-281-1940

Tel: 06-23-452-066

Tel: 06-53-311-147

Tel: 06-27-391-804

Tel: 06-23-362-520

Tel: 06-28-528-789

Tel: 06-26-363-467

Tel: 06-24-443-851

HBW EXPRESS

TAKARÉKSZÖVETKEZET

Nyitva tartás munkanapokon: 8⁰⁰ -18⁰⁰

Már 2 éve Solymáron!

tartott nekünk: „A hómezőn fogtok elpusztulni – harsogta –, amiért meghátráltatok az ellenség előtt.”

– Milyen harcokban vettek részt a doni vereség után?

– Frontharcokban már nem vettünk részt, német csapatok vették át a helyünket. Minket partizánvadászatra osztottak be. Ez a szó szoros értelmében vadászat volt. Mi voltunk a hajtók. Mentünk az erdőben, és igyekeztünk minél nagyobb zajt csapni. Még énekeltünk is: „Ezt a kerek erdőt járom én...” A partizánokat pedig szépen behajtottuk a németek karjaiba. Azok meg kíméletlenül lemészárolták őket. Csúnya „munka” volt.

– Mikor fejeződött be az orosz kaland első felvonása Pista bácsi számára?

– 1943. júniusában érkeztem vissza Magyarországra, és három hét múlva le is szereltem. A következő év telén azonban újra behívtak. Először Aszódra helyeztek tábort postásnak, de mire odaértem volna szolgálati helyemre, a várost elfoglalták az előrenyomuló orosz csapatok. Ezután Szabadbattyánba, majd Tétre kerültem az ellátókhoz. Innen a parancsnokom hazaengedett

szabadságra Vörösvárra. Épphogy hazaértem, a faluba bevonultak az oroszok. Mit volt, mit tenni, a katonaruhát le kellett dobní. Később aztán több volt katonával együtt összefogdosztak minket – jól működtek a besúgók –, és elvittek a Szovjetunióba hadifogságba.

– Meddig volt fogságban?

– Három és fél évig. Először Rugavkán voltam, később Novgorodban.

– Milyen volt a hadifoglyok élete?

– Eleinte nagyon nehéz volt. Amikor megérkeztünk Rugavkára, nem volt semmi, csak a másfél méteres fű mindenhol. A tábor is nekünk kellett megépíteni: a kerítést, a barakkokat, mindent. Az élelmezés nem volt olyan rossz, mert akkoriban még nagyon sok élelmet, főleg konzerveket kapott a Szovjetunió Amerikából. Ezekből nekünk is jutott, kaptunk hozzá két deka cukrot és hatvan deka kenyeret. Ez elég volt ahhoz, hogy a nehéz fizikai munka ellenére is megmaradhassunk.

– Mit dolgoztak?

– Rugavkán tőzegefajttal foglalkoztunk, Novgorodban pedig építkezéseken dolgoztunk. El kell mondanom, hogy a táborpa-

rancsnokunk nagyon rendes ember volt, mindenkiel emberségesen bánt. Nekem különösen jó kapcsolatom volt vele, olyannyira, hogy egyszer még a családjához is elvitt Leningrádba. Amikor 1948 nyarán a magyar hadifoglyokat hazaküldték, ő egészen Máramaros-szigetig elkísért minket. 1948 július 17-én értem haza, számomra ekkor fejeződött be a háború.

– Szokott álmodni a háborúról vagy a fogságról?

– Sokat megéltem az alatt a kilenc év alatt. Sok borzalmat, sok embertelenséget, sok vért és fájdalmat láttam. Soha nem felejttem el a hóba fagyott társaim jeges tekintetét, a haldoklók halálsikolyait, a sebesültek kétségbeesett rimánkodását: „Bajtárs, segíts, bajtárs, segíts!” Nem felejttem el a tehetetlenség iszonyú érzését, hogy nem segíthetek rajtuk, a tudatot, hogy ők már soha nem érkezhettek haza szeretteikhez, családjukhoz. Álmodni azonban már nem álmodom a háborúról. A rossz álmokat belepte a feledés, mint a végtelen orosz síkságot a hó. Jól van ez így.

Fogarasy Attila

Wie das Leben nach der Besetzung im Jahre 1945 begonnen hat

Alles war still... Die Schneeflocken bedeckten die Häuser, die Felder und die ganze Umgebung. Die Strassen waren leer, die Menschen zogen sich in ihre Wohnung zurück und schweigten. Alle dachten an die unsichere Zukunft.

Nach den Weihnachten wurden die Toten, die bei dem Bombenangriff gestorben sind (Margit Magor, Edit Kesselbauer, Márton Apollonia, Márton Bruckner, Márton Krupp, Ferenc Fekete und Ilona Fekete) waren schon beerdigt. Auch die deutschen und russischen Soldaten, die in der Umgebung im Kampf gestorben sind, ruhen schon im Friedhof. Nur die körperlich und seelisch Verletzten trauern noch. Der Lehrer, János Sulyok wurde in einem Keller niedergeschossen, weil er seine Frau vor der Vergewaltigung retten wollte. Niemand traute sich das Geschehnis der russischen Kommandantur zu melden. Die Menschen schweigten und drückten ihre Gedanken und ihren Schmerz in sich.

Die ersten Tage im Januar brachten Angst und Furcht. 500 Männer wurden zusammengetrieben um einen „kleinen Robot“ zu leisten. Mehrere deutschen Einheiten sind nämlich bei Buda aus dem Sturmring ausgebrochen und wollten in die Richtung Csohány, Pomáz und Pilisszántó nach Westen entfliehen. Die 500 Männer sollten bei Csohány gegen die Deutschen mehrere Schützengraben bauen. Der Befehl kam aber zu spät, denn die deutschen Soldaten waren schon über Berg und Tal. So wurden die Werischwarer Männer nach Hause gejagt.

Die im November evakuirten Soroksärer Familien wurden alle bei Werischwarer Familien untergebracht. Herbst, Nick und

andere Familien haben sie aufgenommen. Nach dem Krieg sind 12 Familien zurückgezogen, aber die Familien Andrusch und Stegner sind hier geblieben.

Meine Mutter erzählte, dass sie zu den gebärenden Frauen oft in der Nacht gerufen wurde. Sie hatte sich unterwegs sehr gefürchtet, aber ihre Pflicht musste sie doch erfüllen, so machte sie sich doch auf den Weg. Die russische Wache hatte sie oft aufgehalten und sie hatte sich zitternd ausgewiesen.

Sowjetsoldaten mit Werischwarer im Jahre 1945

In unserer Wohnung in der Kápolna Gasse benützen die russischen Soldaten die Waschküche zum Badeort. Die neuen Möbel rettete meine Mutter mit einer Schubkarre zu den Nachbarn.

Die mutigeren Werischwarer sind bald darauf gekommen, dass das Dorf nicht ohne Leitung bleiben kann. Sie wussten, dass die Aufgabe ist Ruhe in die Menschen zu bringen, das normale Leben wieder in Gang zu setzen. Darum haben einige Werischwarer

im Gemeindehaus eine Sitzung einberufen. Es war der von vielen erwartete erste zielbewusste Schritt zur Überwindung der Schwierigkeiten zur Stabilisierung des Lebens. Ein-stige Gewerkschaftsmitglieder, Kumpel und Bauern sind gekommen, denen die Sache des Wiederaufbaus am Herzen lag. Sie wollten etwas tun.

Zum Richter wurde auf dieser Sitzung Istvan Stehli gewählt.

Auch die Parteien wurden gegründet: die Kleinwirtspartei, die Bauernpartei und die Kommunistische Partei. Während der Sitzung wurden die dringenden Aufgaben besprochen. Das Motto lautete: „An die Arbeit!”

Die Furcht blieb aber noch lange Zeit in den Herzen. Diese Furcht hatte sich auch bei der Wahl herausgestellt. Die Menschen nahmen daran zwar teil, aber die meisten hätten sich am liebsten von dem Stimmen enthalten.

Es gab alle Hände voll zu tun. Besonders der Bergleute harrten grosse Aufgaben. Ohne Kohlen lag das Land lahm. Sie gingen nun daran, Wagons und Kraftwagen in Ordnung zu bringen. Nach einigen Tagen rollten die ersten „Hunde” Kohle aus dem Schacht. Und bald danach arbeitete die Grube wieder regelmässig.

Auch das örtliche Nationalkomitee wurde ins Leben gerufen. Ihm wurde nun die Verwaltung des Dorfes übertragen. Gleichzeitig wurde auch mit der Bodenreform begonnen. Zuerst wurden die Felder von dem Grafen Imre Karácsonyi weggenommen und unter den armen Bauern ausgeteilt.

Michael Fogarasy-Fetter

A Templom Téri Általános Iskola hírei

Emlékezünk és gyászolunk

Albel Attila nyugdíjon túl, két évig volt iskolánk gondozója, őrzője. Lelkiismeretessége, alaposága tette Őt nélkülözhetetlenné. Halálával hatalmas űrt hagyott hátra szívünkben, lelkünkben. Üres a folyosó, a műhely, mindig várjuk, mikor tűnik fel kedves, mosolygós arca. Egyetlen kérésre sem tudott nem mondani. Mindig az iskola érdekét, értékeit megőrzését tartotta számon. Kollégáink, gyermekeink szájából mai is ösztönösen hangzik el a mondat: „Majd az Attila (bácsi) megcsinálja, rendbe hozza.” Nehéz elfogadni, hogy már nincs többé. A halál váratlanul jött, és azt vitte el, akit szerettünk, tiszteltünk. Búcsúznak és emlékezünk.

Az iskola dolgozói

Országsszerte készülődnek szülők, gyermekek és iskolák az 1999/2000-es tanévre szóló beiskolázásra. Így a Templom Téri Általános Iskola is többször megnyitotta kapuit az óvodák és a kedves szülők előtt. Felvettük a kapcsolatot a helybeli óvodákkal, elküldtük első, bemutatkozó újságunkat is októberben. Nyílt napot tartottunk február 16-17-18-án. Ekkor láttuk vendégül az óvo néniket és a leendő iskolásokat első alkalommal. (Lásd képünkön.)

Nagyon jó hangulatú, bensőséges órák aktív résztvevői voltak az iskoláspalánták. Konkrét terveinket az 1999/2000-es tanévre a február végi iskolaújságban részleteztük gyermekeink munkájával fűszerezve. Reméljük, hogy már eljutott a kedves szülőkhöz.

1999. március 9-én kitértük iskolánk kapuit, hogy minél többet láthassanak életünkből. Örömről nagy érdeklődést tapasztaltunk a szülők részéről. Ezt egészíti ki majd **március 23-24-e**, amikor alsó-felső tagozatos órák tekinthetők meg.

Intézményünk háromféle irányultságát megtartva iskolázza be a tanulókat:

- informatika,
- komplex művészeti osztály,
- testnevelés.

1999. március 9-én szakmai napok keretében a Sashalmi Tanoda német nyelvet tanító tanárait látta vendégül továbbképzés céljából iskolánk német nyelvi tagozata, alsó tagozatos németórákon.

Elkészült *harmadik informatikatermünk* is, amiért *köszönetet mondunk a kedves szülők segítő-készségének*. Nélkülük ezt nem sikerült volna elérnünk a mai pénzüviszonyokat ismerve.

Kiemelkedőbb verseny-eredmények

1999. március 5. *Megegyi német vers- és prózamondó verseny* (helyszín: Szigetszentmiklós, Batthyány Kázmér Gimnázium): Smida Zsófia (7. a) III. helyezés, Hoós Renáta (6. c) IV. helyezés.

Az országos programozó verseny második fordulójába jutott Futó Péter 7. z osztályos tanuló. (Helyszín: Szeged, Gábor Dénes Gimnázium és Műszaki Szakközépiskola.)

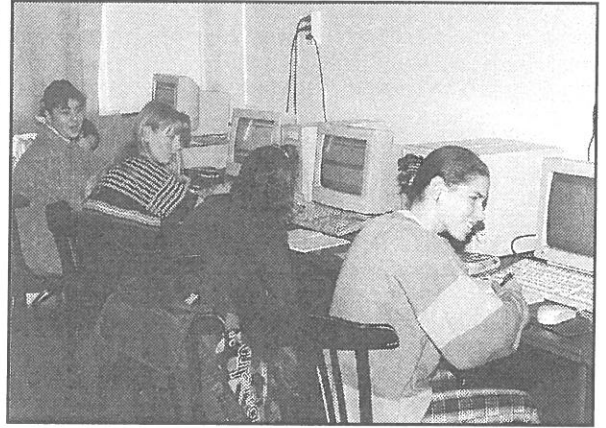
Az Árpád Gimnáziumban 1999. január 16-án rendezett *Amfiteátrum matematikaverseny*en 80 induló tanuló közül Oláh Attila 6. c osztályos tanuló a **16. helyezést** érte el.

Iskolánk csapata ugyanitt **40 versenyző iskola** közül szintén a **16. lett**.

1999. február 26. Nagykörös, megyei közlekedési verseny:

Herczog Zoltán (4. a) III. helyezés
Herczog András (7. z) VI. helyezés

Koós Ferenc
igazgatóhelyettes

Mi is kivesszük a részünket a versenyek szervezésében, így

- 1999. április 24-én rendezzük meg a *Herman Ottó megyei biológaversenyt*.

- 1999. május 14-én már a hagyományoknak megfelelően a történelem területi versenyt tartjuk. Téma: „Út a kiegyezés felé”.

Március 15-e fényét még jobban emelve jutalmazzuk meg a tanulmányi versenyeken kiemelkedően szereplő tanulóinkat.

Természetesen nagy izgalommal készülődünk az ezredforduló megünneplésére. Terveket szövögetünk tanulóinkkal együtt, hogy méltó keretek között emlékezzünk meg őseinkre, „nagyjainkra”.

Sashegyi Gyuláné
igazgatóhelyettes

A Német Nemzetiségi Általános Iskola hírei

A Ward Mária Általános Iskola és Gimnázium komplex tanulmányi versenyén az alábbi eredményeket értük el:

Összesített verseny:

- I. hely: Krivinger Ádám (4. b)
- V. hely: Lazri Omár (4. a)
- VII. hely: Áy Zsófia (4. b)

Helyesírás:

I. hely: Áy Zsófia (4. b), Lazri Omár (4. a)
Krivinger Ádám (4. b) (Mindhárman 100%-os eredményt értek el.)

II. hely: Kimmel Viktor (4. b)

III. hely: Korisánszky Nóra (4. a)

Műveltségi: I. hely: Lazri Omár

Matematika: II. hely: Salzinger Anna (4. b), Balogh Bálint (4. c)

Rajz: II. hely: Kimmel Viktor (4. b), Salzinger Anna (4. b)

A Teleki Pál földrajzverseny megyei fordulójára továbbjutott: Mirk Orsolya 8. a osztályos tanuló.

Február 26-án rendezte meg iskolánk a Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulóját, melyen a környék 250 tanulója vett részt.

Sax Mónika 7. a osztályos tanuló a Neue Zeitung „Az én városom” című német nyelvű irodalmi pályázatán különdíjat nyert. A díj egy egyhetes németországi út.

Március 9-én iskolánkba látogatott Luc Mayer úr, a magyarországi német vendégtanárok vezetője.

Schäffer Lőrincné
igazgatóhelyettes

Elszámolás az 1 százalékkal

A pilisvörösvári Német nemzetiségi Általános Iskola Közösen gyermekeinkért Alapítványának (2085 Pilisvörösvár, Vásár tér 1.) kuratóriuma és az iskola tantestülete ezúton is köszöni az adófizetők támogatását. Egyben tájékoztatásul közli, hogy az 1998. évi adóbevallásnál az alapítvány számlájára jutott adófizetői 1 százalékokat, összesen 350 000,- Ft-ot az alábbiak szerint használja fel: oktatási eszközök vásárlása.

Óvodai gondok

Az országos tendenciával ellentétben városunkban évről évre nő a gyermekek száma. Ez nagyon öröndetes, viszont komoly gondot okoz az óvodákban. A munkaviszonyban nem álló anyák gyermekei egyáltalán nem, s a dolgozóké sem mindig problémamentesen kerülnek be az óvodákba.

Városunkban hat óvoda működik, más és más működési körülményekkel. A működési feltételek, és nem a nevelőmunka színvonala különbözik.

Van korszerű, tágas, tornateremmel, ebédlővel, nagy udvarral rendelkező óvodánk, csoportonként külön mosdóval, öltözővel, s van korszerűtlen, szűk épülettel, kicsi udvarral rendelkező. Mindenütt sok a gyermek, de a tágasabb helyen hatékonyabb munkát lehet végezni, sokkal több energia, munka szükséges ugyanannyi gyermekhez kedvezőtlen körülmények között.

A törvény szerint előírt maximális csoportlétszám 25 fő. Városunkban ezt még soha nem sikerült betartani. Minden óvoda 28-33-as létszámmal működött a csoportjait. A legnagyobb gond a város közepén van, főleg a Templom téri óvodában, minden évben itt a legtöbb jelentkező. Ide jelenleg 67 férőhelyre 87 gyermek jár, s járna még több is, ha nem kellene minden évben 15-20 gyermeket elutasítani. Próbáljuk másik óvodába átirányítani az arra rászorultakat, de a szülő ezt nem mindig fogadja szívesen. Vagy a lakóhelytől való távolság miatt, vagy mert ragaszkodna ehhez az óvodához szubjektív okok miatt.

Sokan neheztelnek ránk: „Pont az enyém nem fért be?”

Mi minden gyermeket szívesen fogadnánk, nem rajtunk múlik. Próbáljuk a lehetetlent, méltányosan elbírálni, kit veszünk fel. Döntő lehet a szeptembertől érvénybe lépő körzethatár, a rászorultság, szociális helyzet, vagy ha a testvér ide jár.

Hátrányos helyzetben vannak a január és május között született gyermekek. Az óvodák többnyire teljesen megtelnek decemberig, s azokat a gyerekeket, akik ezután töltik be harmadik életévüket, csak elvéve tudjuk felvenni, hiába kezdene az anya dolgozni.

Év közben többen is jelentkeznek, akik ideköltöztek, a gyermekeik már jártak máshol óvodába. Ötéves kortól kötelező felvenni őket, bármilyen létszám mellett.

Kedves szülők! Higgyék el, nem az óvónő nem akarja felvenni gyermeküket, egyszerűen lehetetlen ennél nagyobb létszámmal dolgozni az óvoda kedvezőtlen, szűk adottságai miatt. A gyermekekre is rossz hatással van a zsúfoltság, az óvónő pedig nehezebben tudja ellátni feladatát, hiszen a szülők ugyanakkor – joggal – igényesek az óvodával szemben.

S mivel a törvény szerint az óvoda ötéves kortól kötelező csak, amíg nincs több óvodai férőhely Vörösváron, évről évre több 3-4 éves gyermek marad ki az óvodai ellátásból.

Bármennyire nehéz, a szülők megértését kérjük, az önkormányzattól pedig a lehetséges megoldás napirendre tűzését.

Kohlhoffer Éva
Templom téri óvoda

A megszűnő hétköznapi gyógyszerári ügyeletről

Az 1997. évi CLIV. törvény az egészségügyről a sürgős szükség esetét az alábbiak szerint határozza meg: „Az egészségi állapotban bekövetkezett olyan változás, amelynek következtében azonnali egészségügyi ellátás hiányában a beteg közvetlen életveszélybe kerülne, illetve súlyos vagy maradandó egészségkárosodást szenvedne.”

Az orvosi ügyelet hivatott tehát a fenti sürgősségi ellátás biztosítására. A gyógyszerellátás ugyan az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódik, de mint szakellátás a sürgősségi ellátások körébe nem tartozik, hiszen ezen feladatot az orvosi ügyeletek látják el. A sürgősségi ellátást ugyanis vagy az ún. orvosi táskából biztosítják, vagy pedig fekvőbeteg-gyógyintézetbe utalják a rászorulókat.

Nem kell tehát megjedni, attól, hogy az éjszakai gyógyszerári ügyelet megszűnik. Hosszú évek tapasztalata alapján merete ezt a lépést a gyógyszerészársadalom felelőssége teljes tudatában megelégedni. A hétköznapi ügyeletek ugyanis nem sürgősségi ellátásokat végeztek, hanem feledékeny, esetleg „nem törődöm”, „most érek rá éppen” emberek igényeinek kielégítését.

Ne vegye sértésnek senki az előbb leírtakat, de bizonyára nem tudják, hogy a gyógyszerári ügyeleteket senki nem finanszírozza, sem az állam, sem az egészségbiztosító, sem az önkormányzatok. Kérdem én, hogyan lehet ma egy vállalkozótól (minden gyógyszerár ilyen formában működik) elvárni, hogy értelmetlenül és ráfizetéssel végezzen olyan feladatokat, melyek nem indokoltak, és az erről való gondoskodás – indokoltság esetén – állami feladat lenne.

A másik probléma, hogy a közfoglalmú gyógyszerellátás területén is nagy a gyógyszerhiány. Gyógyszertárat működtetni – nyitva tartani, ill. ügyeleti szolgálatot ellátni – pedig csak gyógyszerész jelenlétében lehet. Tessék átgondolni a Munka Törvénykönyve oldaláról, hogy mennyire jogszabályellenes, hogy valaki nappal 10-12 órát kell hogy jelen legyen, és akkor még éjjel is felelősségteljesen lássa el ügyeletben a feladatát. Másnap aztán kezdődik minden előlről.

1999. január 1-jével lépett életbe az új Egészségügyi törvény, amely az ellátásban résztvevők felelősségét jogilag is nagymértékben megnöveli.

A fent leírtak összessége eredményezi a szolgálati rend bizonyos mértékű – a valóban beteg és rászoruló emberek magasabb szintű ellátása érdekében történő – átalakítását. A szolgálati rendben történő mindenfajta változtatást az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat megyei tisztifőgyógyászati engedelyeznek, akik hatósági jogkörükből fakadóan kötelesek az összes körülmény ismeretében és figyelembevételével a betegellátás biztonsága érdekében dönteni. Ahol megváltozott az ügyeleti rend, ott ez tisztifőgyógyászati engedély birtokában történhetett.

Sok olyan probléma van, ami kisebb odafigyeléssel a házi patikából is kezelhető. A házi patika olyan gyógyszerek tára, amelyek vény nélkül beszerezhetők, és alkalmasak láz, fájdalom csillapítására, görcsoldásra, hányás, hányinger, hirtelen fellépő hasmenés kezelésére.

Az előbb említett gyógyszerek viszonylag nem drágák, és egy-egy dobozzal megéri otthon tartani ezeket. A gyógyszerek nagy részének felhasználhatósági ideje hosszú, akár 5 év is lehet. Nem kell tehát attól tartani, hogy készleteink hamar kidobhatóvá válnak.

Természetesen vannak olyan termékek, amiket ugyancsak szívesen szereznek be gyógyszerárakból (vatta, betét, pelenka, cumi, óvszer stb.), de ezek máshol is megkaphatók. Éjszakai szükségleteiket ilyenkor a ma már számos éjjel-nappal nyitva tartó kereskedelmi egységekből is ki tudják elégíteni.

A csak receptre kapható, többnyire krónikus betegségek kezelésére szolgáló gyógyszereiket pedig a felírástól számított 30 napon belül ki tudják váltani, nem feltétlenül kellene ezekre az éjszakai ügyeleteket felhasználni.

Remélem, soraim némi megnyugvást okoztak, és megértésre is találnak a gyógyszerárak szolgálati rendjében történő változások vonatkozásában.

Amennyiben problémáik, további kérdéseik volnának, forduljanak bizalommal gyógyszerészhöz.

Magyarné dr. Pintér Gabriella
gyógyász

Ha április, akkor Pilis Kupa

A Pilis Cross Country Club 1999. április 18-án ismételen megrendezi a már hagyományosnak mondható hegyikerékpáros versenyt.

A Pilisvörösvár határában sorra kerülő verseny immár negyedik alkalommal készlettel megmérettetésre a cross country szakág művelőit. Elismertségét jelzi, hogy az idei évben ranglistaversenyyé avanszált, amely az országos bajnokságon való részvételhez pontszerzési lehetőséget biztosít.

Helyszín: Pilisvörösvár, Szabadságliget.
(A rajt-cél területét táblák fogják jelezni.)

Pályabejárás:

1999. április 17. 14,00 - 18,00 óráig.

Nevezés: 1999. április 17. 14,00 - 18,00 óráig

1999. április 18. 07,00 - 08,30 óráig

Nevezési díj: 14 év alatt 300,- Ft
14 év felett 500,- Ft

Kategóriák: gyermek (14 év alatt), férfi elit serdülő, junior, U23, felnőtt, senior, férfi hobby serdülő, junior, U23, felnőtt, női serdülő, felnőtt. (Hobby kategóriában bárki elindulhat.)

Díjazás: elit kategória 1-3. helyezett: pénzdíj, összes kategória 1-3. helyezett: tárgyjutalom.

A helyezettek részére Bajnok Béla helyi szobrászművész készíti az érmeket.

A verseny 09.00 órakor a gyermek futammal kezdődik, s az eredményhirdetésre kb. 15 órakor kerül sor.

A szervezők minden érdeklődő számára színvonalas versenyt ígérnek, mivel a montis élmezőny szinte minden tagja évről-évre visszatér Pilisvörösvárra.

**A PILIS KUPA
fő támogatója
a Türk Műanyag Bt.**

Vörösvári válogatottak

Talán még Pilisvörösvár sportszerető polgárai közül is kevesen tudják, hogy újra van válogatott sportolója városunknak. Méghozzá nem is egy, hanem két fiatalemberrel van szó, akik sportágukban (talán csak egyelőre) nem a felnőtt válogatott keretbe kaptak meghívást, hanem a korosztályos utánpótlás válogatottakban – az ifjúságban és a serdülőben – jutottak szóhoz több alkalommal. Újdonság azonban, hogy városunk két ifjú sportolója – a korábbi vörösvári válogatott sportolók esetétől eltérően – nem nagy budapesti klubok tagjaiként részesültek a válogatottság megtiszteltetésében, hanem vörösvári egyesület, a Pilisvörösvári Terranova Kézilabda Sportkör játékosaiként. A két fiatalember: **Stéhli Csaba** és **Wieszt Zsolt**, velük készült az alábbi interjú.

– Azt hallottam, amellett, hogy évek óta együtt kézilabdáztok Vörösváron, már sokkal régebről ismeritek egymást...

W. Zs.: Csabival már az óvodába is együtt jártunk, az általános iskolát is együtt végeztük, és most a gimnáziumban is egy osztályba járunk. Együtt kezdtünk el kézilabdázni is, és remélem, sok közös „kézilabdás programunk” lesz a jövőben is.

– Ha egy évfolyamba jártok, hogyan lehet, hogy nem ugyanabban a korosztályban vagytok válogatottak?

S. Cs.: Az iskolai és a kézilabdás évfolyamhatárok nem esnek egybe, így lehet, hogy Zsolt jelenleg a magyar ifjúsági válogatott keretrel készül, míg én a serdülőválogatottba kapom a meghívót. Remélem, azért egyszer majd ugyanabban a korosztályban is válogatottak leszünk.

– Mikor kezdtetek el kézilabdázni?

W. Zs.: Hét évvel ezelőtt kezdtünk el, Pándi Gábor keze alatt, azóta is ő készít fel minket.

S. Cs.: Engem először a focitól kellett elcsábítania Gábornak. Az azóta elért eredmények miatt mondhatom, hogy szerencsére ez sikerült neki.

– Mennyit edzettek egy héten?

S. Cs.: Ez változó, mivel nyáron napi kettő, míg télen heti öt alkalommal. Természetesen ehhez hétvégén egy-két meccs is hozzájön.

– Jelent-e hátrányt, és miben, hogy nem egy NB I-es háttérrel bíró egyesületben sportoltok?

W. Zs.: Igen, jelent. Mindenképpen kelleme Vörösvárra egy méretes sportcsarnok, ahol minden nap tudnánk edzeni. Valamint hátrányt jelent az is, hogy a velem egykorú játékosok többsége már szerepelt NB I-es felnőtt mérkőzéseken, szem előtt vannak, figyelik őket, olvassák a nevüket az újságban, míg mi itt, az NB II-ben kicsit „el vagyunk rejtve”. Ez mindenképpen hátrány, főleg ha később át szeretnénk igazolni valamelyik NB I-es csapathoz.

S. Cs.: Hátrányt jelent az is, hogy mi csak heti két alkalommal edzünk felnőtt játékosokkal, míg az NB I-es ifiben is nap mint nap megküzdünk a helyükért a játékosok.

– Milyen eredményekre, győzelmekre vagytok a legbüszkébbek azok közül, amit eddig elértetek?

W. Zs.: A tavalyi év bő „éremtermést” hozott. A vörösvári felnőttel másodikkok lettünk az NB II-ben, a veszprémi ifivel (kettős játékedéssel) mindketten szerepelhettünk a Fotex KC serdülő és ifjúsági csapatában is – a szerk.) az NB I-es ifjúsági bajnokságban, a serdülővel az országos serdülő bajnokságban lettünk másodikkok – mindkét-szer a Pick-Szeged mögött. Sőt, a gimnáziumunk csapatával is „csak” másodikkok lettünk az országban.

S. Cs.: Az NB II-es második helyre én is büszke vagyok. Ezen kívül több utánpótlástornán nyertünk meg a Vörösvárral, rangos nemzetközi tornákon szerepelhettem a veszprémiekkel, ezek közül néhányat meg is nyertünk. Én is tagja voltam a tavaly második helyen végzett NB I-es ificsapatnak, illetve a serdülőcsapatnak. Büszke vagyok rá, hogy két éve stabil tagja vagyok a magyar serdülőválogatottnak, így eddig kb. 30-szor húzhattam magamra a címeres mez.

– Hol jártatok eddig a válogatottal, illetve a Veszprémmel?

W. Zs.: Játszottam már Svédországban, Németországban, Olaszországban és Szlovákiában.

S. Cs.: A Veszprémmel voltunk Németországban, Ausztriában és Svédországban. Ezek olyan rangos nemzetközi tornák voltak, ahová a veszprémiek nélkül soha sem jutottam volna el. A serdülő válogatottal is jártunk a németeknél, Szlovákiában, Romániában, Olaszországban, de Magyarországon is több tornát rendeznek serdülő válogatott csapatok részvételével.

– Milyen célokat tűztek ki magatok elé az idei évre?

S. Cs.: Mindenekelőtt szeretnék feljutni a Vörösvárral az NB I/B-be. Számomra most ez a legfontosabb. És persze az is, hogy jól menjen a játék.

W. Zs.: A válogatottal a májusban Magyarországon megrendezendő EB selejtezőre készülünk, ahol Csehország, Görögország és Moldávia legjobbjaival kell megküzdenünk a továbbjutásért. A továbbjutó részt vehet az augusztusi EB-döntőn Portugáliában. Sok a vetélytárs, de ott szeretnék lenni.

– És ha messzebbre tekintünk?

S. Cs.: A „nagy céljaim” között van a felnőtt válogatottság, de ez valószínűleg a legtöbb fiatal játékos szeme előtt ott lebeg. Ahhoz, hogy ez sikerüljön,

rengeteget kell még dolgozni, edzeni, és persze a sikerre nincs garancia. Egy más jellegű célom vagy inkább álmom, hogy egyszer szeretnék a Vörösvárral, vörösvári sportcsarnokban, nemzetközi kupameccset játszani.

– Zsolt is ott lesz?

S. Cs.: Remélem. Ő lesz a jobb szélső, én a balátlövő.

W. Zs.: Úgy legyen.

Mirk Péter

Versenyyben a feljutásért

A Pilisvörösvári Terranova KSK felnőtt csapata a harmadik helyről vág neki az 1998-99-es bajnokság tavaszi idényének. Az első helyezett Vác csapatával szemben négy pont hátrányból startoló vörösváriak azonban egyáltalán nem tartják lehetetlennek, hogy 5 év NB II-es szereplés után újra NB I/B-s csapata legyen Pilisvörösvárnak.

A csapat téli felkészülése – szokás szerint – meglehetősen mostoha körülmények között zajlott, zajlik. A heti egy solymári sportcsarnokban tartott edzés mellett kisebb tornatermekben, illetve más csapatok otthonában, edzőmérkőzéseken próbáltak felkészülni a tavaszi idény rangadóira.

A csapat sorsa gyakorlatilag az első hat fordulóban eldőlt, hiszen ekkor kerül sor a tavaszi szezon három-három legnehezebb hazai, illetve idegenbeli mérkőzésére. A vörösváriak március végén, illetve áprilisban fogadják az ügyes, fiatal játékosokból álló, idegenben is veszélyes abonyiakat, majd a jelenlegi első helyezett váci csapattal játszanak várhatóan forró hangulatú rangadót. Ezután a pillanatnyilag második Verpelét ellen kell majd bizonyítani Pándi Gábor edzőnek és játékosainak, hogy komolyan gondolják, amikor a feljutásról beszélnek.

A három említett hazai mérkőzés mellett kulcsfontosságú lehet az első tavaszi mérkőzés is. A csapat és edzője egyaránt úgy vélekedik, hogy „ha Balassagyarmaton sikerül nyernünk, akkor ...” Egyelőre nem fejezik be a mondatot. Reméljük, hogy tavasszal a pályán „elmagyarazzák” a vörösvári szurkolóknak és az ellenfeleknek is, hogy mire gondoltak a három pont helyén.

A hazai mérkőzések a solymári sportcsarnokban kerülnek megrendezésre.

Minden kedves szurkolónkat szeretettel várjuk minden hazai (és természetesen idegenbeli) mérkőzéseinken. A feljutás kiharcolásához minden szurkoló hangjára szükség lesz.

Mirk Péter

A tavaszi idény programja:

Balassagyarmat - Pilisvörösvár	03.20. szombat	18 h
Pilisvörösvár - Abony	03.28. vasárnap	16 h
Pilisvörösvár - Vác	04.04. vasárnap	16 h
Mogyoród - Pilisvörösvár	04.11. vasárnap	11 h
Pilisvörösvár - Verpelét	04.18. vasárnap	16 h
Salgótarján - Pilisvörösvár	04.25. vasárnap	11 h
Pilisvörösvár - Pénzügyőr	05.02. vasárnap	16 h
Gazdagréti SE - Pilisvörösvár	05.09. vasárnap	11 h
Egri TK - Pilisvörösvár	05.23. vasárnap	17 h
Pilisvörösvár - Szentendre	05.30. vasárnap	14 ¹⁵ h

Összefogás városunk szépítésére

Pilisvörösvári fiatal anyukákkal folytatott beszélgetéseim során sokszor felmerült az a téma, mennyire hiányoljuk városunkban egy parkosított terület, nem beszélve egy játszótér létét. Mindannyian szívesen vinnénk gyermekeinket egy kulturált, fákkal körülvett játszótérre, ahol a kicsik már az óvodás kor előtt is szokhatnák a közösséget és az együttjátszás örömeit. Barátnóm édesanyja ajánlotta, hogy levéllel forduljunk a polgármester úrhoz, és kérjük támogatását egy játszótér megépítéséhez. Úgy gondoltam, a parkosított terület létrehozásában a pilisvörösvári környezetvédők is érdekeltek lennének, így a levelet az ő részükre is eljuttattam.

E levelet nagyon sok fiatal szülő, nagyszülő, orvos, óvónő, fiatal és idősebb ember aláírta, egyetértésüket és támogatásukat kifejezve e cél érdekében.

Az aláírások gyűjtése nem lett volna egyszerű, ha nem találtam volna segítők embereket. Ez úton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik vállalták az aláírások összegyűjtését.

Pilisvörösváron a Búcsú tere az év legnagyobb részében kihasználatlanul áll. Központi fekvése – közel van a Szakorvosi Rendelőhöz, az Egészségházhoz, sőt a cukrászdákhoz is – nagyon alkalmassá tenné egy szép parkkal körülvett játszótér kialakítására. E terület a zöld növényzet számára is kedvező lenne, mivel mélyen fekvő, vizes rész.

Az aláírók közül számosan felajánlották segítségüket, sőt voltak olyanok is, akik azonnal anyagi támogatást akartak adni a park létrehozására. Talán lennének olyan vállalkozók is, akik vagy munkájukkal, vagy más módon támogatnának minket. A környezetvédők is szorgalmazzák a tér parkosítását. Ígéretet tettek arra, hogy munkájukkal és anyagiakkal is hozzájárulnak a parkosításhoz. Ilyen háttérrel minimális lenne az anyagi ráfordítás, maximális gyermekeink öröme és városunk többi lakosának a kikapcsolódása.

Meg kell azt is említenem, hogy az aláírók sokszor szkeptikusak voltak. Nem nagyon bíznak a kezdeményezés sikerében. Pár évvel ezelőtt már a Bányatelepen is történt kezdeményezés az ottani lepusztult játszótér felújítására. Akkor az Önkormányzat úgy érvelt, nincs szükség a felújításra, mivel kihasználatlanul áll a tér. Kérdem én, melyik szülő küldené a gyermekét egy olyan térre, amely rozsdás, szétdarabolt, elferdült vascsövekből áll?

E levél megírására azért került sor, mert az idő rövidsége miatt nem biztos, hogy mindenkire eljutott a kezdeményezés híre. Úgy gondolom, az újság által még többen értesülnek majd e tervről, és bízom benne, hogy támogatják ötletünket, amit előre is köszönettel veszünk.

Jeskó Rita
és a kismamák

Öko-bicikli út

A Környezetvédő Egyesület meghívta dr. Tóza Istvánt, a földrajztudomány kandidátusát, hogy tartson előadást a Kistérségi Regionális Érdekegyeztető Tanács (KRÉTA) fejlesztési tervének természetvédelmi vonatkozásairól.

Tóza László elmondta, hogy Pilisvörösváron a levegőszennyezés és a zajártalom a 10-es út mentén jelentős mértékű. A legnagyobb veszélyt a nitrogén-gázok, az ólom és a rezgés jelentik. A Terranova külszíni fejtése következtében létrejövő porszennyeződések allergiás megbetegedéseket okozhat. Szó esett a kábelégetés okozta légszennyeződésről is az Erzsébet Otthon környékén.

Pilisvörösvár az elmondottak szerint kiemelkedő helyet foglal el a térségben a

védett területek tekintetében. (A gyakorlatban is jobban kellene védeni azokat.)

Nagy érdeklődés kíséri az öko-bicikli út tervét. Az út megépítését Solymár kezdeményezte. A nyomvonal Solymártól a vörösvári Slötyiig vezetne. Az út mentén bemutatóhelyek, kilátók, pihenőhelyek, erdei játszótérek stb. lennének kialakítva.

A tanár úr szerint a természetvédelem előbb-utóbb felértékelődik. Az EU-s csatlakozással az öko-turizmus Budapest határában teret fog hódítani.

Egyesületünk máris megbízta az öko-bicikli nyomvonal megtervezésével dr. Harmat Attilánét. Reméljük, az Önkormányzat is partnerünk lesz terveink megvalósításában.

Sax József
KVE

Ez is Vörösvár

Ismeretlen XX. századi „művész” falfirkája a Tempлом téren lévő trafóházon

Eb ura fakó

Mostanában ismét egyre sűrűbben olvashatunk, hallhatunk arról, hogy gazdájuk nélkül csatangoló kutyák támadnak békés járókelőkre. Az áldozatok legtöbbször idős ember vagy kisgyerek, akik nemigen tudnak védekezni.

Februárban egy pesti villamosvezető lélekjelenléte és bátorsága mentett meg egy kisfiút, akit egy rottweiler támadott meg. A megvadult kutyát a helyszínre kiérkező rendőr kénytelen volt lelőni. A kisfiú szerencsére túlélte a támadást. Megoperálták, sebei gyógyulnak.

Előfordult azonban több olyan eset is az elmúlt hónapok során, hogy megvadult, vérengző állatok a szó szoros értelmében szétépték áldozatukat.

Kevés ember van, aki ne szeretné a kutyákat. Évezredek óta együtt élnek ezek a hűséges állatok az emberekkel, szolgálják őket, védik vagyonukat, a gyermekek játszótársaivá válnak. Ez a játszótárs azonban veszélyes vadállattá válhat, ha nem figyelünk kellően rá. Ha nem tartjuk be azokat az írott és íratlan szabályokat, amelyek ember és kutya kapcsolata során kialakultak. Megelőzhetőek lennének a tragikusan végződő balesetek, ha a kutyatulajdonosok jobban odafigyelnének állataikra. Különösen a nagytestű, mérges, harapós, veszélyes kutyákra.

A közbiztonság romlásával együtt jár, hogy a háztulajdonosok az erős testalkatú, agresszív kutyákat kedvelik. Ha ezek gazdájuk hibájából aztán kiszabadulnak az utcára, netán ott falkákba verődnek, hamar megtörténhet a baj.

Vörösváron február folyamán nem egy

ilyen falkával találkozhattak a békés járókelők. Párzasi időszak volt, a kutyák ösztöneiknek engedelmessé szöktek meg otthonról. Az is előfordul ilyenkor, hogy egyszerűen elengedik a kutyatulajdonosok állataikat, hadd éljék ki magukat...

Egy februári reggelen, amint beléptem a gimnázium kapuján, bizony inamba szállt a bártorságom: a bejárati ajtó előtt egy 5-6 nagytestű kutyából álló falka állta el az utat. A hímek össze-összecsaptak a nőstény kegyeiért, acsarkodtak, kivillantották félelmetes metszőfogait. Nyolc óra előtt néhány perccel történt mindez, sokan csak akkor érkeztek az iskolába. A gyerekek az acsarkodó kutyák között áthaladva érthették csak el a bejáratot. Szerencsére a kutyák egymással voltak elfoglalva, ügyet sem vetettek se rám, se a gyerekekre. Néhány perc múlva elvonult a falka a Vásár téri iskola felé...

Természetesen azonnal felhívtam a Polgármesteri Hivatal műszaki irodáját, hogy segítségüket kérjem. Rozovits Ferencről megtudtam, hogy aznap már többen bejelentést tettek a kutyákra. „Sajnos nem tehetünk semmit – mondta sajnálkozva –, nincs pénzünk a gazdátlan, vagy felelőtlenül szabadon engedett ebek befogására!”

Az élethez – tudjuk – szerencse is kell. Szerencse, hogy ne essen a fejünkre egy téglal, ne löjjenek szitává a nyílt utcán az alvilág mészárosai, vagy ne tépjen apró cafatokká egy elszabadult, megdühödött pitbull a saját házunk előtt.

Vagy tán a szerencsén kívül bízhatunk még manapság másban is?

Fogarasy Attila

Hatékonyabb harc a vörös kakas ellen

Tisztújítás a tűzoltóknál

Március 3-án tisztújító közgyűlést tartott a pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó Egyesület. A közgyűlésen egyhangú szavazással választották meg az új vezetőséget. Az egyesület elnöke, a korábbi parancsnok, Kovács Zsolt lett. A vezetőség további tagjai: elnökhelyettes: Pfeiffer Ferenc, parancsnok: Szakszon Péter, parancsnokhelyettes: Jekkel János, szertáros: Müller Gábor, gazdasági felelős: Nick Károlyné.

A közgyűlésen részt vett és dicsérettel a vörösvári tűzoltók elmúlt háromévi munkáját Botzheim István polgármester, Dátay István örnagy, a Pest Megyei Tűzoltó-parancsnokság egyik vezetője és Leidinger István százados, pomázi tűzoltóparancsnok.

Kárpáti János, a leköszönő elnök részletesen beszámolt a közgyűlésnek az elmúlt három év munkájáról, eredményeiről.

Tűzoltóink 1996-ban 75, 1997-ben 117, 1998-ban 184 esetben vonultak ki tűzhöz, balesethez vagy műszaki mentés végrehajtására.

Az adatokból kitűnik, hogy a bevételek száma meredeken nő, minden évben harmadával több, mint az előző évben volt. A tavalyi adatok már megközelítik egyes önkormányzati tűzoltóságok vonulási arányát.

A 376 vonulásból 165 Vörösvárra irányult (ebből 93-szor tüzeset). Annak ellenére, hogy együttműködési szerződésük tűzoltóinknak csak a pomázi önkormányzattal van, humanitárius szempontból azonban még további tíz környékbeli településre is

kivonulnak segélyhívás esetén. Egy-egy riasztás után általában korábban érnek a helyszínre, mint a hivatásos tűzoltók Budapest-ről, életeket, vagyontokat mentve.

Az egyesületnek jelenleg 24 tagja van, ebből 16 fő a vonulós tűzoltó. A „lánglovagok” között két hölgy is tevékenykedik.

A tűzoltók közül hatan végeztek hathetes tanfolyamot, 13-an 40 órás alapfokú tanfolyamot, polgári felsőfokú oklevéllel rendelkezik egy tűzoltó.

A tűzoltóság anyagi bázisát a város önkormányzatától, az államtól (BMTOP), valamint a helyi vállalkozóktól, polgároktól kapott támogatás alkotja.

Tűzoltóságunk 1996-ban 1 millió, 1997-ben 3,4 millió, 1998-ban 6,8 millió forintból gazdálkodott. (Az önkormányzat az elmúlt három évben összesen 8 millió forintot költött a tűzoltóság működtetésére. 1999-re hatmillió forint támogatást szavaztak meg számukra a képviselők.)

Az egyesület kapcsolatot tart fenn németországi települések tűzoltó-egyesületeivel, így a wehrheim-oberhaini, a gerstetteni és a gröbenzelli egyesülettel. E településekről több ízben anyagi vagy eszközbeli támogatást is kaptak.

A tűzoltó-egyesület az elmúlt

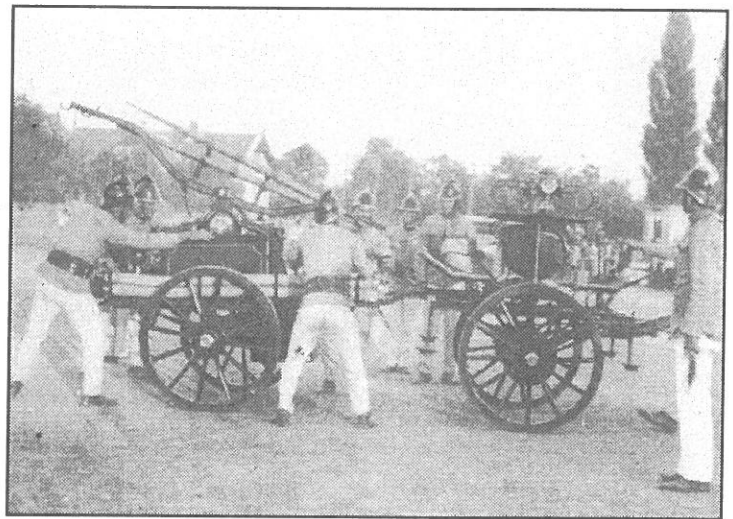
három évben látványos fejlődésen ment keresztül, tűzoltóink Pest megyében – szakmai vélemények szerint is – egyedülálló eredményeket értek el. Számtalanszor fejezte ki elismerését munkájukért az országos, a budapesti és a Pest megyei tűzoltóparancsnok.

Az egyesületet 1997-ben Pilisvörösvárért emlékéremmel tüntették ki, Denk Ferenc, tiszteletbeli elnök 1998-ban egyénileg is megkapta ezt a megtisztelő kitüntetést.

Kovács Zsolt, az egyesület újonnan megválasztott elnöke, megköszönte társainak bizalmát, és tettekre buzdítva még az eddigieknél is hatékonyabb harcot hirdetett a vörös kakas ellen.

Munkájához, munkájukhoz sok sikert kívánok – egész városunk nevében és érdekében.

Fogarasy Attila

A Pilisvörösvári Önkéntes Tűzoltó-egyesület tűzoltási bemutatója a harmincas években

„Hamutaposók”

Egyik este a feleségem izgatottan hívott oda az ablakhoz, nézzem meg, mintha füstölne az egyik szomszédos ház teteje, lehet, hogy tűz ütött ki...

Azonnal vettem a kabátomat, hogy közelebbről is szemügyre vegyem a dolgot, s a kapuig gyorsan átgondoltam, ha valóban tűz van, mi is a teendő... Egész életemben nehezen jegyeztem meg számokat, el-elfelejtem néha még a bankkártyám kódját is, nemhogy telefonszámok tucatjait tudjam kívülről. Most mégis a másodperc tört része alatt beugrott, hogy a 330-058-at kell tárcsázní, ezen a számon érhető el a helyi tűzoltók. A 105 csak ezután jutott eszembe. Nem baj. A miénk rendszerint úgyis előbb érnek a helyszínre, mint a 10-es út forgalmától akadályoztatott hivatásos fővárosiak. Mire aztán kiérnek, önkéntes tűzoltóink már javában oltják a tüzet, mentik az értékeket. Tízmillió forintokban mérhető az általuk megmentett vagyonérték, épületek értéke. És ami pénzben nem mérhető: egy év alatt 15 balesetet szenvedett embert vágta ki korszerű feszítő-vágójuk segítségével összeroncsolódott autókból, akik így idejében kórházba kerülhettek, s életüket meg tudták menteni az orvosok...

A vörösvári önkéntes tűzoltók a legjobbak a környéken. Szervezettségben, felszereltségben, tudásban csak a pomáziak vetekedhetnek velük. De még ők is a vörösváriakat terjesztették fel az idén megyei elismerésre.

Ez a kéttucat ember azt vette a fejébe, hogy minden tudásukkal és igyekezetükkel azon lesznek, hogy polgártársaik életét, testi épségét, vagyonát védjék és megőrizzék, szabadidejüket, éjszakai pihenésüket feláldozva, sokszor életüket is kockára téve. Mindezt egyetlen fillér fizetség és sajnos sokszor minden köszönet nélkül teszik.

Vajon miért hoznak ilyen áldozatot embertársaikért, mi az, ami erre készíti őket, miközben mások egy szalmaszálat nem tenének keresztbe embertársaikért.

A választ csak az tudhatja igazán, aki látott már jajveszékelt, halálfélelemben vergődő embereket, látta az egész életük munkáját percek alatt elpusztító iszonyú lángokat, látta a vasba és alumíniumba szorított emberroncsokat, látott vért, könnyet, kétségbeesést és reménytelenséget.

De aki látta a gyermekét el nem mondható örömmel magához szorító édesanya arcát is, hallotta idős emberek megkönnyebbült sóhaját, hogy kicsiny kis vagyonkájuk nem vált hamuvá, aki érezte már a feléje áradó, pénzben, földi dolgokban ki nem fejezhető hálát a

megmentett, megsegített emberek részéről.

Hősök ők, hétköznapi hősök, hősök helyettünk és értünk. Hősök a városért, hősök az emberért.

Persze, az emberek legnagyobb része nem akar hős lenni. Az önkéntes tűzoltó-egyesületnél érdeklődő fiatalok 80 %-a, amikor megtudja, hogy nem jár fizetség az önfeláldozásért, értetlenkedve továbbáll.

Sőt, tűzoltóink elmondása alapján bizony még az is előfordul nem egyszer, hogy kigúnyolják őket: „Hová mentek, gyagyás hamutaposók?” – kiabálják röhögve a tűzoltóautó után markos, egészséges fiatal emberek az út széléről.

Tűzoltóink ilyenkor csak a vállukat rándítják, és arra gondolnak, legközelebb tán a gúnyoló fiatal embert kell kivágni egy felismerhetetlenségig összezyúrt autórönszéből. Meg is fogják tenni, rezzenéstelen arccal, legjobb tudásuk szerint...

– Nem kell aggódní – mondom feleségemnek, amikor a tűzmustráról bejövök –, talán csak egy kicsit jobban bedurrantottak a kázanba a szomszédban. – Nem kell hívni a „hamutaposókat”.

– Kiket? - kérdezi feleségem értetlenül.

– Ááá, hosszú, inkább leírom.

Íme.

Fogarasy Attila

Rendőrségi hírek

Tisztelt Olvasók!

1999. január 1-jétől a Pilisvörösvári Rendőrőrs vezetője a pilisvörösvári, a piliscsabai, a solymári, a pilisborosjenői és a pilisszentiváni polgárőrség vezetőivel szóbeli megállapodás alapján heti rendszerességgel, nagy erővel folytat közös járőrözést a rendőrőrs működési területén. A polgárőrök gépkocsikkal és személyi állománnyal segítik a rendőrség munkáját. Havi rendszerességgel folytatunk fokozott éjszakai ellenőrzéseket, melyek különböző területeken, különböző időpontokban kerülnek végrehajtásra.

A közös akcióknak köszönhetően észrevehetően csökkent a betöréses lopások száma. A közelmúltban Piliscsabán és Pilisvörösváron is tetten értünk betörőket, akik ellen a büntetőeljárások megindultak.

Itt a tavasz, egyre többen fogunk a szabadban, a kiskertben tartózkodni. Ne hagyják nyitott állapotban ilyenkor sem a lakások ajtajait, mert a besurranó tolvajoknak tökéletes lehetőséget biztosítanak a bűncselekmények végrehajtásához.

Elszaporodott az elmúlt hónapban a gépkocsilopások száma. A törzskönyv bevezetése miatt már nehéz az országból kivinni a gépkocsikat, ezért most a visszavásárlás a „divat”. Kérem önöket, amennyiben ilyenről

tudomást szereznek, netán az önök ellopott autóját kínálják visszavásárlásra, haladéktalanul értesítsenek bennünket, hogy a megfelelő lépéseket időben meg tudjuk tenni.

Az elmúlt hónapban ismét gyermekgázolás történt Pilisvörösváron a Szabadság út és az Akácfa u. kereszteződésében lévő gyalogos átkelőhelyen. A további balesetek megelőzése érdekében úgy határoztam, hogy minden reggel 7.30-8.00 közötti időben – amennyiben sürgős esethez hívás nem érkezik – állandó rendőri jelenléte biztosítok a gyalogátkelőhelyhez a gyerekek megóvása érdekében. Kérem azonban önöket, hogy mondják el gyermekeiknek, hogy ne hirtelen lépjenek le az úttestre, és mielőtt lelépnének, nézzenek körül.

Március 16-tól a gépjármű-ügyintézők közül az egyik kollegina szabadságon lesz, az ügyfélfogadást egy ügyintéző fogja végezni. Kérem megértésüket és türelmüket.

Amennyiben ügyintézés céljából gépkocsival érkeznek a rendőrségre, kérem önöket, ne álljanak az őrs kihajtója elé, az út kanyarulata miatt így is nehézkes a kihajtás, a járőröket gátolják a mozgásban.

Közeledik a Húsvét, szeszital fogyasztása után ne üljenek a volán mögé. Fokozott gépjármű-ellenőrzést fogunk tartani az utakon az ittas vezetők kiszűrése érdekében.

Végezetül engedjek meg, hogy kellemes húsvéti ünnepeket kívánjak önöknek, családtagjaiknak, barátaiknak.

Koczka Gábor rendőr főhadnagy
mb. őrsparancsnok

Megérkeztek

II. 15. **Fischer Nikolett**, Fischer Zoltán és Rosca Szilvia leánya

II. 21. **Józsa Benedek**, Józsa Péter és Gábeli Noémi fia

II. 23. **Stehli Marcell**, Stehli József és Musicz Ildikó fia

II. 24. **Geiselhardt Eszter**, Geiselhardt Gábor és Fruh Andrea leánya

II. 25. **Kohlhoffer Adrián**, Kohlhofer Zsolt és Dezséri Ágnes fia

II. 28. **Gedai Julianna**, Gedai Csaba és Varga Ágnes leánya

III. 2. **Landi András**, Landi Tibor és Nagy Ágota fia

III. 3. **Horváth Ibolya**, Horváth János és Trembeczki Erzsébet leánya

III. 10. **Medgyesi Gábor**, Medgyesi Gábor és Oláh Borbála fia

III. 11. **Saxs Patrik**, Saxs János és Tóth Erzsébet fia

III. 14. **Probszt Konrád**, Probszt Péter és Fodor Kinga fia

III. 16. **Fetter Albert**, Fetter Albert és Mohácsi Szilvia fia

PAUL DIVAT

Pilisvörösvár
Fő út 141/a

és
C
I
P
É
S
Z

Női, férfi és
gyermek
farmeráru,
divatáru, játék,
kedvező áron.

Bérletes előadás

Március 26-án a Strauß Zenekar ad koncertet a zeneiskolában. Az előadás este fél hétkor kezdődik. Belépőjegyek a helyszínen is kaphatók.

Ötéves a zeneiskola Ifjúsági Fúvószenekara

Ebből az alkalomból március 27-én (szombaton) 17 órakor a zenekar jubileumi hangversenyt rendez a zeneiskola koncerttermében.

Közreműködik: a Német Nemzetiségi Fúvószenekar és Peller Anna.

Belépőjegyek a helyszínen válthatók.

Országos Német Néptáncfesztivál

Március 27-én Vörösvár ad otthont az országos német néptáncfesztiválnak, amelyen 15 német táncsoport vesz részt.

A rendezvény 15 órakor kezdődik a Közösségi Házban.

Köszönjük, hogy az újságot árusítják:

Eisenberger Lászlóné, Forintos bolt, Foto Porst, Halmschlager élelmiszerboltok, Havas kiskereskedés, Hidas vegyeskereskedés, hírlapárusok, Könyvesbolt, Krausz mezőgazdasági bolt, Liget ABC, Margit minimarket, Német Nemzetiségi Gimnázium, Pataki élelmiszerbolt, Sebesfi bolt, Sikari gyógyszerár, SPAR áruház, Szintai papírbolt, Szintka és Mirk élelmiszerbolt, Városi Könyvtár, Vízöntő gyógyszertár

Vörösvári Újság Berichswarer Zeitung

Pilisvörösvár Város Önkormányzatának
közéleti havilapja.

Felelős kiadó: Botzheim István polgármester.

Felelős szerkesztő: Fogarasy Attila.

A szerkesztőség címe: Német Nemzetiségi Gimnázium és Külkereskedelmi Szakközépiskola,
2085 Pilisvörösvár, Szabadság út 21.

Tel./fax: 06-26-330-140.

E-mail: fogarasy@mail.mazc.hu.

Készült a Komp Kft. nyomdájában

(Solymár, Mátyás király út 7.

Tel.: 06-26-361-557, 06-30-9420-049).

Tördelés, tipográfia, nyomdai előkészítés:

Fogarasy Attila.

ISSN 1417-6823

Eltávoztak

II. 5. **Bucsek Teréz**, Bucsek Pál és Neubrandt Anna leánya, 92 éves, Speciális Otthon.

II. 7. **Albel Attila**, Bruckner Mária Magdolna férje, 59 éves, Attila u. 6.

II. 9. **Keppler Mária**, Kiss József özvegye, 78 éves, Dózsa Gy. u. 35.

II. 11. **Nick Mátyás**, Moser Mária özvegye, 91 éves, Szabadság út 43.

II. 16. **Eszl Teréz**, Kozek Jakab özvegye, 87 éves, Kápolna u. 101.

II. 16. **Ziegler Teréz**, Krausz Antal özvegye, 78 éves, Dózsa Gy. u. 45.

II. 17. **Pfeiffer Mátyás**, Krupp Anna férje, 67 éves, Dózsa Gy. u. 87.

II. 19. **Bélus Julianna**, Lőrincz László özvegye, 75 éves, Bányató u. 22.

II. 27. **Klinka Márton**, Krupp Erzsébet férje, 69 éves, Bányakápolna u. 6/A

III. 2. **Balázs Lajos**, Manhertz Mária özvegye, 74 éves, Rózsa u. 6.

III. 2. **Scheller János**, Scheller János és Ludvig Anna fia, 48 éves, Szent Flórián u. 10.

III. 12. **Bogár Márton**, Végh Erzsébet férje, 62 éves, Zrínyi u. 45.

III. 14. **Puck Ilona**, Mauterer György felesége, 55 éves, Szabadság út 51/A

III. 15. **Csöndes Borbála**, Kovács István özvegye, 81 éves, Bányató u. 19.

Taking 95 Kft.

Taking 95 Ingatlanforgalmazó, Hasznosító és Szolgáltató Kft.

2085 Pilisvörösvár, Fő út 130 /az új Takarékszövetkezeti Székházban/
Tel.: 06-26-332-333, 06-26-330-335/124, 06-20-9-391-394, 06-20-9-542-282
Fax: 06-20-9-595-282 E-mail: taking95@mail.matav.hu

A Taking 95 Kft. a következő szolgáltatásokkal várja tisztelt Ügyfeleit:

Ingatlanforgalmazás
Telekkönyvrendezés
Szaktanácsadás
Hitelügyintézés
Értékbecslés

ELADÓ-KIADÓ INGATLANOKAT KERESÜNK-KÍNÁLUNK!

Ingyenes – regisztráció
– címkidás
– fotó az ingatlanról
– érték meghatározás!

**Kizárólagosságot nem kötünk ki!
Koncentrált piac!**

Adatbázisunkban található építési telkeket, családi házakat, zártkerteket, üdülőket, mezőgazdasági és ipari ingatlanokat az összes környező településen!

Tulajdoni lapok, helyszínrajzok beszerzése a legrövidebb határidővel! Munkatársaink korrekt információkkal, teljes körű diszkrécióval állnak az Önök szolgálatára!

12 kép a 450-ből!

Solymár, 24 Mio

Piliscsaba, 12 Mio

Piliscsaba, 8 Mio

Pilisvörösvár, 11 Mio

Solymár, 21.9 Mio

Solymár, 8.5 Mio

Pilisvörösvár, 13.8 Mio

Pilisvörösvár, 13 Mio

Tinnye, 8 Mio

Pilisvörösvár, 25 Mio

Pilisvörösvár, 11.5 Mio

Üdülő
Pilisvörösvár, 4.5 Mio